

PODKARPACKI
BIULETYN
KONSERWATORSKI
2016 - 2020

Cz.II
Zabytki archeologiczne

STRONA REDAKCYJNA

Redakcja: Irena Zając

Skład: Magdalena Wiech

Autorzy tekstów:

T. Biernicki, Ł. Dzik, Z. Jeliński, A. Okoniewska, M. Pałeczka

BABICE, (gm. Krzywca, pow. przemyski)

Stanowisko archeologiczne 2 AZP 108-81/43

W trakcie prac ziemnych związanych z realizacją projektu pn. „Sieć szeroko-pasmowa Polski Wschodniej-Województwo Podkarpackie” w sąsiedztwie archeologicznych stanowisk archeologicznych przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego: Babice 2, Chłopice 11,12,13, Czudowice 2, 30, 34, Pawłosiów 2, Pełkinie 24, Rozbórz Długi 2, 6, Rożwienica 12, Ruszelczyce 5. Bobrówka 3, 4, 5, 6, 7, Chłopice 15, Grzęska 24, Makowisko 7 i 8, Nowosielce 2, Rozbórz 20, 24, 27, 42, Rożwienica 19, Rudołowice 2, 4, 5, Ryszkowa Wola 10,11,12,14, Bobrówka 3, 4, 5, 6, 7, Chłopice 15, Grzęska 24, Makowisko 7 i 8, Nowosielce 2, Rozbórz 20, 24, 27, 42, Rożwienica 19, Rudołowice 2, 4, 5, Ryszkowa Wola 10,11,12,14, W trakcie ww. badań natrafiono na 4 zabytki ruchome, tj. 1 fragm. ceramiki pradziejowej, zarejestrowany w pobliżu stan. Rozbórz 24 i 3 fragm. ceramiki kultury przeworskiej, zarejestrowane w pobliżu stan. Rozbórz 27.

- Źródła finansowania: Zarząd Województwa Podkarpackiego
- Wykonawca: Firma MX3 Sp. z o. o. Monika Dębiec, Maciej Dębiec Zaczernie

BARAKI STARE, (gm. Zaklików, pow. stalowowolski)

Prace archeologiczne prowadzone były w ramach realizacji projektu badawczego pn. „Osadnictwo późnopaleolityczne w zachodniej części Wyżyny Lubelskiej”

W toku badań zidentyfikowano obozowisko ludności kultury magdaleńskiej. Na badanym terenie, w 8 wykopach sondażowych pozyskano 232 zabytki krzemienne.

- Wykonawca: Tadeusz Wiśniewski
- Źródło finansowania: Narodowe Centrum Nauki

BIAŁY BÓR, (gm. Przecław, pow. mielecki)

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowanym rozpoczęciem funkcjonowania kopalni kruszyw budowlanych. Wg danych AZP w tym miejscu odnaleziono ślady osadnictwa z okresu mezolitu, epoki brązu i późnego średniowiecza. Niestety, badania archeologiczne nie potwierdziły obecności żadnych zabytków archeologicznych.

- Wykonawca: Dariusz Niemasiak
- Źródło finansowania: Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszywa i Usług Geologicznych KRUSZGEO S.A.

BRZOZÓW (gm. Brzozów, pow. brzozowski)

Stanowisko 19 – osada z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Dynowskiego na eksponowanym terenie. Prace badawcze na stanowisku zostały podjęte na skutek planowanej inwestycji polegającej na budowie budynku mieszkalnego. Powierzchnia przebadanego terenu wynosiła 1,4 ara. Badania przeprowadzono w dniu 19.04.2018 r. W ich trakcie odkryto 15 jam, w tym 13 o nieokreślonej chronologii i 2 z materiałem z okresu wpływów rzymskich. Pomimo niewielkiej przestrzeni

badawczej zarejestrowano grupę obiektów układających się w jedną konstrukcję mieszkalną lub gospodarczą.

- Wykonawca: Anna Okoniewska. Korczyna.
- Źródła finansowania: Inwestor prywatny (AOK).

CHŁOPICE, (gm. loco. pow. jarosławski)

Stanowisko archeologiczne nr 11 AZP105-83/28

W 2015 roku na terenie stanowiska archeologicznego zostały przeprowadzone badania archeologiczne wyprzedzające budowę i przebudowę linii kablowej SN-15kV na trasie przebiegu inwestycji w obrębie ww. stanowiska archeologicznego. W trakcie badań natrafiono na 14 obiektów archeologicznych. Pozyskano 145 zabytków archeologicznych, w tym: 105 fragmentów ceramiki i 2 przęśliki kultury pucharów lejkowatych, 23 fragmenty ceramiki tarnobrzeskiej kultury łużyckiej, 2 fragmenty ceramiki z okresu wczesnego średniowiecza, 2 grudki polepy, 6 fragmentów kości zwierzęcych, 1 rozcieracz, 1 kamień szlifierski.

- Źródło finansowania: PGE Dystrybucji S.A., Rejon Energetyczny Jarosław
- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń Rzeszów

Na terenie stanowiska w 2015 roku kolejne archeologiczne badania wykopaliskowe przeprowadził Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego. W trakcie badań na obszarze 0,5 ara stanowiska natrafiono na 8 obiektów archeologicznych oraz warstwę kulturową kultury pucharów lejkowatych. Pozyskano 225 fragmentów ceramiki, 10 narzędzi krzemiennych i liczne kości zwierzęce.

- Źródło finansowania: Uniwersytet Rzeszowski
- Wykonawca: Dariusz Król Rzeszów

Stanowisko archeologiczne 12 AZP105-83/29

W 2015 roku na terenie stanowiska archeologicznego zostały przeprowadzone badania archeologiczne wyprzedzające budowę i przebudowę linii kablowej SN-15kV na trasie przebiegu inwestycji w obrębie ww. stanowiska archeologicznego. W trakcie prac na głębokości 60 cm natrafiono na strop 1 obiektu archeologicznego zawierającego polepę i ceramikę tarnobrzeskiej kultury łużyckiej. Obiekt został wyekspolorowany w całości.

- Źródło finansowania: PGE Dystrybucji S.A. Rejon Energetyczny Jarosław
- Wykonawca: mgr Aleksandra Sznajdrowska-Pondel Rzeszów.

W 2015 roku pomiędzy stanowiskami archeologicznymi Chłopice 11 i 12 podczas budowy i przebudowy linii kablowej SN-15kV został przeprowadzony nadzór archeologiczny.

- Źródło finansowania: PGE Dystrybucji S.A. Rejon Energetyczny Jarosław
- Wykonawca: Paweł Leńczyk Łańcut.

CHOTYNYEC, gm. Radymno, pow. jarosławski

Stanowisko archeologiczne 1AZP105-86/1

Grodzisko w Chotyńcu i Hruszowicach należy przypisać do leśnostepowego wariantu scytyjskiego kręgu kulturowego z wczesnej epoki żelaza (VII-V wiek p.n.e.). Tym samym jest to najdalej na zachód wysunięty punkt osadniczy tej jednostki kulturowej, a dokonane ustalenia poszerzają jej ekumenę o ponad sto kilometrów. W obecnych granicach Polski nie ma drugiego takiego grodziska, co wyraźnie podkreśla jego znaczenie. Odkrycie to zmienia w sposób zasadniczy interpretację tzw. elementów scytyjskich rejestrowanych dotychczas w całej wschodniej Polsce, co z punktu widzenia ochrony dziedzictwa kulturowego uznajemy za priorytetowe.

Od 2016 roku Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego prowadzi badania na grodzisku w Chotyńcu, pow. jarosławski i w jego najbliższym otoczeniu. W każdym sezonie badawczym dochodzą nowe, ważne fakty do poznania pełnej historii funkcjonowania tego wyjątkowego zespołu osadniczego. Z dotychczasowych prac (które są kontynuowane) wynikają już bardzo istotne wnioski naukowe i konserwatorskie w tym kompleksowe zbadanie systemu obronnego grodziska – wału i prawdopodobnej fosy oraz zarejestrowanie skali ich destrukcji.

Stanowisko wpisane jest w części do rejestru zabytków pod numerem C-42 oraz figuruje w wojewódzkiej ewidencji zabytków. Badania mają charakter ratowniczy. Badania archeologiczne prowadzone są w ramach projektu badawczego Narodowego Centrum Nauki nr 2017/27B/HS3/01460 „Na granicy dwóch światów. Aglomeracja chotyńska scytyjskiego kręgu kulturowego- etap I badania terenowe”.

- Źródło finansowania: Narodowe Centrum Nauki 2013/09/B/HS3/04277
- Wykonawca: prof. dr hab. Sylwester Czopek, Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego, ul. Moniuszki 10, 35-015 Rzeszów

CIESZACIN MAŁY, (gm. Pawłosiów, pow. jarosławski)

W 2016 roku na terenie miejscowości podczas prowadzenia prac ogrodowych natrafiono przypadkowo na rękojeść miecza brązowego tzw. typu liptowskiego, datowanego na II-IV okres epoki brązu. Ze względu na charakter znaleziska Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków, zalecił w miejscu jego odkrycia przeprowadzenie badań wykopaliskowych. W trakcie badań natrafiono jedynie na niewielki ułamek ww. zabytku.

- Źródło finansowania: Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków
- Wykonawca: Muzeum Okręgowe w Rzeszowie Joanna Ligoda Rzeszów

DACHNÓW, (gm. Cieszanów, pow. lubaczowski)

Zespół cerkiewny pw. Krzyża Świętego w Dachnowie.

W 2018 roku przeprowadzono badania interwencyjne i nadzór archeologiczny w trakcie prac remontowo - konserwatorskich na terenie zespołu cerkiewnego pw. Krzyża Świętego w Dachnowie, wpisanego do rejestru zabytków pod numerem A-254. Badania archeologiczne obejmowały zadokumentowanie odsłoniętych jam grobowych i eksplorację częściowo naruszonych szkieletów oraz przeprowadzenie nadzoru archeologicznego w trakcie prac ziemnych przy przebudowie fundamentów i wewnątrz budynku cerkwi. W trakcie prac pozyskano 76 monet z okresu od XVIII do XX w., 2 fragmenty naczyń, 1 częściowo zachowany połączony krzyżyk (w 2 fragmentach), 1 częściowo zachowany połączony łańcuszek (w 2 fragmentach), 1 medalik, 1 fragment różańca, 1 metalową zawieszkę, 1 fragment ozdoby z brązu, 3 przedmioty z żelaza i 2 fragmenty lufy.

- Źródło finansowania: Gmina Cieszanów
- Wykonawca: Wojciech Pasterkiewicz, Rzeszów

DUKLA (gm. Dukla, pow. krośnieński)

Stanowisko 13 – zespół staromiejski.

W okresie od 1 czerwca do 15 lipca 2016 na terenie Rynku w Dukli przeprowadzone zostały badania sondażowo-architektoniczne. Równoległe do nich prowadzono także badania przy użyciu georadaru oraz wykonano odwierty geologiczne. Na obszarze dukielskiego Rynku założono 5 wkopów o łącznej powierzchni 27 m². W trakcie prac badawczych w każdym z wykopów zarejestrowano częściowo zniszczone piwnice. Na podstawie odkryć udało się ustalić, iż posadowienie szczytów sklepienia

Dukla, piwnice w obszarze Rynku

piwnic zlokalizowane jest poniżej poziomu obecnej płyty chodnikowej i trawnika przed nią. Regularność ułożenia poszczególnych piwnic względem ścian obecnych kamienic pozwala przypuszczać, iż budowane po wojnie obiekty w miejscu całkowicie zniszczonych kamienic pierzei zachodniej kopiowały wcześniejsze rozwiązanie. W trakcie prac archeologicznych pozyskano liczny materiał ruchomy w postaci fragmentów ceramiki i kafli. Badania przy pomocy odwiertów

nie potwierdziły wyników poszukiwań georadarem na obecności kolejnych piwnic i korytarzy.

- Wykonawca: Wojciech Pasterkiewicz. Łęki Dukielskie; Bernadeta Rajchel i Bartłomiej Czado z Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Krośnie.
- Źródła finansowania: Gmina Dukla (AOK).

DUKLA (gm. Dukla, pow. krośnieński)

Stanowisko 14 – ruiny budynku tzw. komory celnej, nawarstwienia z późnego średniowiecza?, okres nowożytny, XIX wiek.

W okresie od 6 czerwca do 15 lipca 2017 przeprowadzone zostały badania archeologiczno-architektoniczne budynku dawnej komory celnej w Dukli przy ul. Kościuszki 5. Prace podzielona na dwa etapy w trakcie których uporządkowano teren wokół budynku a następnie wykonano 3 wkopy sondażowe. Wykop 1 został założony poza zasięgiem bryły komory celnej, natomiast dwa pozostałe wykonano wewnątrz. W wyniku przeprowadzonych prac ustalono, iż badany obiekt był trzykrotnie

przebudowywany. W fazie pierwszej budynek najprawdopodobniej miał formę parterową, gdzie wydzielone było pojedyncze pomieszczenie oraz obszerna hala. Drugi z etapów nie wyklucza teorii, iż murowany parter mógł mieć drewnianą nadbudówkę. Ostatni z etapów (XIX wiek) związany był już z funkcjonowaniem badanego budynku jako komora celna. Potwierdzałoby to liczne znaleziska monet oraz wysokie okna kondygnacji piętra mające reprezentacyjny charakter użytkowania tej kondygnacji. W trakcie prac archeologicznych pozyskano liczny materiał ruchomy w postaci fragmentów ceramiki i kafli.

- Wykonawca: Wojciech Pasterkiewicz. Łęki Dukielskie.
- Źródła finansowania: Gmina Dukla (AOK).

DOMOSTAWA, gm. Jarocin, **KATY KUTYŁY**, gm. Jarocin, **ZARZECZE**, gm. Nisko, **HUTA DERĘGOWSKA**, gm. Ulanów, **ZARZECZE SURDOŁY**, gm. Nisko, **NOWA WIEŚ**, gm. Nisko, **KOŃCZYCE**, gm. Jeżowe, **JEŻOWE**, gm. Jeżowe, (pow. niżański)

Powierzchniowe badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

Na terenie większości wskazanych w dokumentacji AZP stanowisk archeologicznych, oprócz stanowiska w Hucie Deręgowskiej, nie znaleziono żadnych zabytków archeologicznych. W związku z powyższym, podczas realizacji inwestycji, na ich terenie będzie zapewniony nadzór archeologiczny. Z kolei stanowisko w Hucie Deręgowskiej zostało wytypowane do przeprowadzenia przedinwestycyjnych badań archeologicznych.

- Wykonawca: Daniel Żychliński APB, „Thor”
- Źródło finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad.

DOMOSTAWA, (gm. Jarocin, pow. niżański)

Stanowisko 5

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności stanowisk archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP. Prace prowadzono w 2016 r.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

DOMOSTAWA, (gm. Jarocin, pow. niżański)

Celem badań było odnalezienie i ekshumacja szczątków żołnierzy poległych podczas I Wojny Światowej

Założenie grzebalne składało się z czterech grobów, w których znaleziono zwłoki 15 żołnierzy. Po sporządzeniu dokumentacji, szczątki żołnierzy pochowano na cmentarzu w Domostawie.

- Wykonawca: Dominik Kurek, Michał Czernik
- Źródło finansowania: Wojewoda Podkarpacki

FALEJÓWKA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 15 – osada wielokulturowa.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Dynowskiego na eksponowanym terenie i zlokalizowane na stoku wzniesienia, które łagodnie opada w kierunku wschodnim. Zostało odkryte podczas badań powierzchniowych prowadzonych w 1990 roku przez E. Pohorską-Kleję. Pozyskano wówczas kilkanaście zabytków archeologicznych z neolitu, późnego okresu rzymskiego oraz z okresu nowożytnego. W listopadzie 2017 roku na stanowisku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 30 m², gdzie odkryto 1 obiekt pradziejowy bez materiału zabytkowego.

- Wykonawca: Agnieszka Kubicka-Marek, Grzegorz Płoskoń. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

GLUCHÓW (gm. Łańcut, pow. łańcucki)

Stanowisko 1 (102-79/3) – ślad osadnictwa neolitycznego oraz osada z XVI w.

Stanowisko jest wpisane do rejestru zabytków województwa podkarpackiego decyzją nr A-835 z dnia 29 kwietnia 1975 roku, jako ślad osadnictwa neolitycznego oraz zameczysko z XVI - XVIII wieku. Pierwsze badania archeologiczne Muzeum Okręgowego w Rzeszowie w 1972 roku przyniosły odkrycie jamy kultury lendzielskiej, dwóch nowożytnych obiektów i pieca z kamienną obudową, związanych prawdopodobnie z założeniem zamkowym. Zgodnie z zaleceniami konserwatorskimi archeologiczne badania przedinwestycyjne przeprowadzono w 2017 roku. W trakcie prac przebadano powierzchnię 2,93 ara i zadokumentowano 158 obiektów archeologicznych. W większości pełniły one funkcję jam posłupowych, tworzących konstrukcje budynków wchodzących w skład przyzamkowej zabudowy. Odkryto 121 fragm. ceramiki, 2 fragm. kafli, 5 fragm. metali, 1 sprzączkę datowane na XVI w. Znaleziono także zabytki pradziejowe: 1 fragm. ceramiki oraz 7 zabytków krzemiennych.

- Wykonawca: Anna Okoniewska (Korczyna), Mirosław Mazurek (Rzeszów)
- Źródło finansowania: Grzegorz Wojnar. (ZJ)

GRĘBÓW, (gm. Grębów, pow. tarnobrzeski)

Celem poszukiwań było odnalezienie przedmiotów związanych z historią Grębowa, oraz pozostałości działań militarnych z okresu II Wojny Światowej

Podczas poszukiwań nie odkryto przedmiotów zabytkowych.

- Wykonawca: Bartłomiej Stój, Grzegorz Sterniewski
- Źródła finansowania: Bartłomiej Stój, Grzegorz Sterniewski

GRZĘSKA, (gm. Przeworsk, pow. przeworski)

Stanowisko archeologiczne 27AZP102-81/31

W 2016 roku na terenie stanowiska przeprowadzono archeologiczne badania wykopaliskowe wyprzedzające realizację inwestycji pn. "Zagospodarowanie odwiertów Przeworsk 17, 18, 19K- KGZ Jarosław". Pod warstwą humusu w wykopie 44 m x 1m natrafiono na 10 obiektów archeologicznych. Pozyskano 168 fragmentów ceramiki, 15 fragmentów glinianej polepy i 15 kamieni z obiektu.

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne o charakterze przedinwestycyjnym w związku z realizacją inwestycji pn. "Budowa drogi wojewódzkiej Nr 835 Lublin Przeworsk-Grabownica Starzeńska na odcinku od węzła A-4" Przeworsk do DK 94 Gwizdaj".

- Źródło finansowania: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie – Oddział w Sanoku, Zarząd Województwa Podkarpackiego
- Wykonawca: Paweł Leńczyk, Łańcut, Krzysztof Mazur AVCISSA Kraków

GRZĘSKA, (gm. Przeworsk, pow. przeworski)

Stanowisko archeologiczne 28AZP102-81/36

W 2016 roku na terenie stanowiska przeprowadzono archeologiczne badania wykopaliskowe wyprzedzające realizację inwestycji pn. "Zagospodarowanie odwiertów Przeworsk 17, 18, 19K- KGZ Jarosław". W trakcie prac nie ujawniono nawarstwień kulturowych i zabytków archeologicznych.

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne o charakterze przedinwestycyjnym w związku z realizacją inwestycji pn. "Budowa drogi wojewódzkiej Nr 835 Lublin Przeworsk-Grabownica Starzeńska na odcinku od węzła A-4" Przeworsk do DK 94 Gwizdaj".

- Źródło finansowania: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie – Oddział w Sanoku., Zarząd Województwa Podkarpackiego
- Wykonawca: K. A. Oleszek, E. Chołodowska-Kamińska

GRZĘSKA, (gm. Przeworsk, pow. przeworski)

Stanowisko archeologiczne 31/AZP102-81/40

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne o charakterze przedinwestycyjnym w związku z realizacją inwestycji pn. "Budowa drogi wojewódzkiej Nr 835 Lublin Przeworsk-Grabownica Starzeńska na odcinku od węzła A-4" Przeworsk do DK 94 Gwizdaj".

- Źródło finansowania: Zarząd Województwa Podkarpackiego
- Wykonawca: Krzysztof Mazur AVCISSA, Kraków

GRZĘSKA, (gm. Przeworsk, pow. przeworski)

Stanowisko archeologiczne 34/ AZP 102-81/119

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne w trybie nadzoru w trakcie realizacji zadania pn. "Budowa drogi wojewódzkiej Nr 835 Lublin Przeworsk-Grabownica Starzeńska na odcinku

od węzła A-4” Przeworsk do DK 94 Gwizdaj”.W trakcie badań natrafiono na 1 obiekt kultury łżyckiej i 1 obiekt z okresu wczesnego średniowiecza. Obiekty zostały wyeksplorowane i zadokumentowane w ramach pełnionego nadzoru archeologicznego.

- Źródło finansowania: Zarząd Województwa Podkarpackiego
- Wykonawca; Katarzyna Oleszek, Ewelina Chołodowska-Kamińska, Arkadia, Rzeszów

GORZYCE,(gm. Gorzyce, pow. tarnobrzski)

Badania archeologiczne prowadzono w związku z budową domu jednorodzinnego w sąsiedztwie stanowiska archeologicznego AZP 89-74, 31/8

W toku badań nie natrafiono na zabytki archeologiczne

- Wykonawca: Katarzyna Oleszek
- Źródło finansowania: Mariusz Pałkowski

HACZÓW (gm. Haczów, pow. brzozowski)

Stanowisko 13 – osada pradziejowa.

Stanowisko archeologiczne nr 13 objęte było w 2018 roku ratowniczymi badaniami archeologicznymi poprzedzające budowę gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Strachocina – Pogórska Wola. Eksploracją objęto tutaj powierzchnię 14 arów w formie wykopu o długości 140 i szerokości 10 metrów. Na obszarze tym odsłonięto i wyeksplorowano 9 obiektów archeologicznych, w większości w formie owalnych jam, z których dwa na podstawie zabytków ruchomych datowano na przełom neolitu i wczesnej epoki brązu. Cztery obiekty w formie dołków po słupowych tworzyły zarys regularnej konstrukcji czworobocznej.

- Wykonawca: Robert Szwed. Usługi Archeologiczne Delfa.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (ŁD)

HACZÓW (gm. Haczów, pow. brzozowski)

Stanowisko 28 – osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko archeologiczne nr 28 objęte było w 2018 roku ratowniczymi badaniami archeologicznymi poprzedzające budowę gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Strachocina – Pogórska Wola. Eksploracją objęto tutaj powierzchnię 20 arów w formie wykopu o długości 200 i szerokości 10 metrów. Na obszarze tym odsłonięto i wyeksplorowano 17 obiektów archeologicznych, nie pozyskano żadnych zabytków ruchomych.

- Wykonawca: Robert Szwed. Usługi Archeologiczne Delfa.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (ŁD)

HAWŁOWICE, (gm. Pruchnik, pow. przeworski)

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne w trakcie prac ziemnych związanych z budową kanalizacji sanitarnej na terenie Zespołu dworskiego w Hawłowicach Dolnych objętego ochroną konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków pod nr A-182 oraz parku dworskiego i

dawnego zboru ariańskiego w Hawłowicach Górnych wpisanego do rejestru zabytków pod nr rejestru 21 ZP oraz A-173. W trakcie badań natrafiono na 59 zabytków archeologicznych (fragmenty ceramiki, szkła, kafla i metali).

- Źródło finansowania: Gmina Pruchnik
- Wykonawca Paweł Kocańda, Rzeszów

HNATKOWICE, (gm. Orły, pow. przemyski)

Stanowisko archeologiczne 15/AZP 106-84/79

Stanowisko archeologiczne nr 15 w Hnatkowicach zostało odkryte w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w 1993 roku. Odkryto wówczas 7 fragmentów ceramiki kultury pucharów lejkowatych. Stanowisko zostało wytypowane do badań sondażowych w związku z realizacją projektu badawczego pt., „Dynamika osadnictwa kultury pucharów lejkowatych na lessach Pogórza Rzeszowskiego”, w ramach grantu NCN Miniatura 1. W trakcie badań natrafiono na warstwę kulturową o miąższości 30-40 cm z której pozyskano 768 fragmentów ceramiki oraz 15 zabytków krzemiennych.

- Źródło finansowania: Narodowe Centrum Nauki
- Wykonawca: Dariusz Król, Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego

HUTA DERĘGOWSKA, (gm. Ulanów, pow. niżański)

Stanowisko 4

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku badań odsłonięto 15 obiektów archeologicznych z których pozyskano liczny materiał ceramiczny związany z kulturą łużycką oraz kulturą trzciniecką

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

JAROSŁAW, (miasto, pow. jarosławski)

Stanowisko archeologiczne nr 1AZP 103-83/65

W 2015 roku przeprowadzono na terenie działek nr 2123 i 2158 obręb 4 Jarosław badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego podczas prac ziemnych związanych z przebudową i rozbudową dawnej Rezydencji Kapelanów na terenie Opactwa SS Benedyktynek w Jarosławiu. Natrafiono na zabytki masowe mieszczące się w przedziale chronologicznym od XVII – XIX/XX w. 259 fragmentów ceramiki, 20 fragmentów metali, 44 fragmenty szkła, 26 fragmentów kości zwierzęcych, 52 fragmenty kafla oraz 2 fragmenty kafla, jako zabytki wydzielone, a także 1 fragment płytki z polewą, pędzel do golenia, brzytwę i łuskę od naboju.

- Źródło finansowania Klasztor Sióstr Benedyktynek w Jarosławiu
- Wykonawca: Joanna Kociuba

W 2015 roku badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego przeprowadzono również podczas prac ziemnych związanych z remontem i konserwacją muru obronnego Opactwa Sióstr Benedyktyn w Jarosławiu (na odcinkach nr 4 i 5). Na odcinku nr 5 nadzór archeologiczny przeprowadzono na długości 46 m po obu stronach muru, na odcinku nr 4 przy odtworzeniu fosy wewnętrznej na długości 20 m. W trakcie prac pozyskano 81 fragmentów ceramiki, 2 gwoździe, 3 fragmenty kafla, 1 kiel, 1 fragment płytki podłogowej. Zabytki mieszczą się w przedziale chronologicznym od XVII – XIX w.

W 2016 roku kontynuowano w opactwie pobenedyktyńskim badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego podczas prac remontowych przy baszcie nr 2. Pozyskano 17 fragmentów ceramiki (XVII/XVIII w.), 2 elementy metalowe, 2 fragmenty szkła, 3 fragmenty kafla i 3 fragmenty kości zwierzęcych.

- Źródło finansowania: Ośrodek Kultury i Formacji Chrześcijańskiej im. Służebnicy Bożej Anny Jenke w Jarosławiu; : Klasztor Sióstr Benedyktyn w Jarosławiu
- Wykonawca: Monika Broszko, Joanna Kociuba, Jarosław

W 2016 roku kontynuowano badania archeologiczne przy pracach remontowo-konserwatorskich (etap II) związanych z budową piwnicy przedszkola na terenie Opactwa SS Benedyktyn w Jarosławiu. Wykonano wykop o wymiarach 14,00 m x 11,00 m i głębokości 3,75 m. W trakcie prac natrafiono na zabytki archeologiczne stanowiące głównie fragmenty ceramiki i kafla z XVII-XIX w. Odsłonięto relikty fundamentów budynku gospodarczego z XIX w., które ze względu na zły stan zachowania i kolizję z prowadzoną inwestycją zostały po zadokumentowaniu rozebrane.

W III etapie prac związanych z kompleksowym remontem, nadbudową i przebudową oraz zmianą sposobu użytkowania na cele oświatowe – przedszkole budynku dawnej Rezydencji Kapelanów na terenie Opactwa Sióstr Benedyktyn w Jarosławiu przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego przy wykopie ok. 48 m długości założonym po zewnętrznej stronie muru obronnego, do którego przylega budynek dawnej Rezydencji Kapelanów od strony ul. Panieńskiej. W trakcie ww. badań natrafiono na 54 fragmenty ceramiki z okresu nowożytnego, 4 fragmenty ceramiki średniowiecznej, 45 fragmentów szkła, 43 fragmenty kafla z XVII wieku oraz fragmenty kości i 2 zęby zwierzęce.

- Źródło finansowania: Klasztor Sióstr Benedyktyn w Jarosławiu
- Wykonawca: Monika Broszko Jarosław

W 2018 roku przeprowadzono nadzór archeologiczny w trakcie prac budowlano – konserwatorskich /remont/ przy murach obronnych okalających teren opactwa benedyktyn. W trakcie badań pozyskano głównie ceramikę z okresu średniowiecza, z okresu nowożytnego oraz fragmenty zabytków szklanych (szybki, pucharki) i kafla.

- Źródło finansowania: Klasztor Sióstr Benedyktyn w Jarosławiu
- Wykonawca: Joanna Kociuba

Stanowisko archeologiczne nr 99/AZP103-83/101

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne w trakcie prowadzenia prac remontowo-konserwatorskich przy Bramie Krakowskiej w Jarosławiu. Wykonano 1 wykop pod instalację o

długości 30 mb i głębokości 60 cm oraz 2 wykopy przy murze prowadzącym do bramy o długości 5 m i głębokości od 2 do 3 m od poziomu ulicy. Pozyskano 14 fragmentów ceramiki nowożytniej i 5 fragmentów kafli piecowych.

- Źródło finansowania: Gmina Miejska Jarosław
- Wykonawca: Monika Broszko Jarosław

Stanowisko archeologiczne nr 65/AZP 103-83/67

W 2015 roku na terenie działki nr 2339 przy ul. Spytka i pl. Piotra Skargi w Jarosławiu przeprowadzono przy budowie ogrodzenia badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego. Na niewielkim obszarze pozyskano 1006 fragmentów materiału ceramicznego, 114 fragmentów kafli, 1 fragment płytki, 4 fragmenty szkiele i 3 fragmenty przedmiotów metalowych.

- Źródło finansowania: Inwestor Prywatny
- Wykonawca: Anna Okoniewska Krosno

W 2015 roku w trakcie prac ziemnych związanych z wykonaniem przyłącza gazu niskiego ciśnienia PE DN 40 na terenie działek nr 2391/1, 2385, 2386/3 do budynku położonego przy ul. Opolskiej 10 w Jarosławiu przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego.

- Źródło finansowania: Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. Oddział w Tarnowie, Zakład w Rzeszowie
- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń

JAROSŁAW, ul. Spytka, Świętojańskiej, ks. Fili, Ostrogskich, Jezuickiej, Sobieskiego

W 2015 roku na terenie dzielnicy staromiejskiej Jarosławia przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego w trakcie prac ziemnych związanych z budową sieci wodociągowej wraz z przyłączami w obrębie ul. Spytka, Świętojańskiej, ks. Fili, Ostrogskich, Jezuickiej, Sobieskiego. Na terenie tym występują stanowiska archeologiczne nr: 114 AZP/103-83/116 i 18/AZP103-83/13, 122/AZP103-83/124 i nr 65 AZP/103-83/67. W trakcie badań pozyskano liczny materiał zabytkowy zgodnie z inwentarzem zabytków wydzielonych: 2 fragmenty ceramiki współczesnej, 48 fragmentów ceramiki nowożytnej XVI-XVII w., 83 fragmenty ceramiki średniowiecznej, 4 fragmenty ceramiki półmajolikowej, 3 fragmenty pokryw naczyń średniowiecznych, 2 fragmenty fajek glinianych, 8 fragmentów pokryw naczyń XVI-XVII w., 10 fragmentów kafli XVI-XVII w., 1 kafel XX w., 1 kafel XVIII w., 2 fragmenty naczyń szklanych nowożytnych, 3 fragmenty szybki okiennych nowożytnych, 7 fragmentów płytek posadzkowych nowożytnych, 6 fragmentów cegieł palcówek, 4 fragmenty polepy, 4 fragmenty płytki kamiennej, 4 fragmenty ośleki kamiennych, 1 żelazny zamek do drzwi z końca XVI w., 1 egz. haczyka żelaznego nowożytnego, 15 sztuk gwoździ średniowiecznych, 5 sztuk gwoździ nowożytnych, 2 sztuki okucia żelaznego nowożytnego, 1 fragment noża żelaznego nowożytnego, 11 fragmentów wyrobów żelaznych średniowiecznych, 2 fragmenty elementów żelaznych nowożytnych, 1 dzwonek miedziany, 1 rak żelazny, 1 żużel, 2 fragmenty kamieni. Ponadto pozyskano materiał zabytkowy masowy: 4 fragmenty szkła współczesnego, 5 fragmentów porcelany współczesnej, 1 fragment ceramiki współczesnej, 3 fragmenty szybki okiennych nowożytnych, 19 fragmentów naczyń nowożytnych, 324 fragmenty ceramiki nowożytnej XVI-XVIII w., 218 fragmentów ceramiki średniowiecznej, 218 fragmentów kości zwierzęcych, 3 fragmenty kości ludzkich, 106 fragmentów polepy, 24 fragmenty

kafli, 5 fragmentów ceramiki półmajolikowej, 18 fragmentów cegieł, 11 fragmentów wyrobów metalowych, 4 fragmenty szlaki szklanej, 15 fragmentów żużli, 18 bryłek rudy żelaznej, 1 fragment płytki ceramicznej, 2 fragmenty płytek kamiennych i 18 fragmentów kamieni.

- Źródło finansowania: Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Jarosławiu Spółka z o.o. w Jarosławiu
- Wykonawca: Joanna Kociuba Jarosław

Jarosław, fragmenty ceramiki

Stanowisko archeologiczne nr 135/AZP 103-83/137 (luźne znalezisko archeologiczne).

W 2015 roku na terenie stanowiska archeologicznego zostały przeprowadzone badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego podczas realizacji inwestycji związanej z rozbudową budynku w części garażowej przy budynku mieszkalnym zlokalizowanym na działce nr ewid. gr. 2742/2 (obręb 4) przy ul. Chłopskiego w Jarosławiu. Wyniki badań archeologicznych nie potwierdziły istnienia na terenie ww. działki stanowiska archeologicznego.

- Źródła finansowania: Inwestor prywatny
- Wykonawca: Monika Broszko Jarosław

JAROSŁAW, ul. Podzamcze

Mury oporowe przy ul. Podzamcze w Jarosławiu podlegają ochronie konserwatorskiej na podstawie indywidualnego wpisu do rejestru zabytków pod nr A-1310. Znajdują się również na terenie Dzielnicy Staromiejskiej Jarosławia wpisanej do rejestru zabytków pod numerem A-294, a także na obszarze jarosławskiego parku kulturowego.

W 2015 i 2016 roku prowadzony był nadzór archeologiczny w trakcie prac remontowych przy murze oporowym na terenie działek geodezyjnych nr 2282 i 2276. W trakcie badań nie odkryto nawarstwień związanych z wałem miejskim, jakiego najlepiej zachowane pozostałości znajdują się na sąsiedniej działce. Jedyne zabytki ruchome stanowiły 2 fragmenty ceramiki naczyniowej z 2 poł XVII-XVIII w.

- Źródło finansowania: Gmina Miejska Jarosław
- Wykonawca: Joanna Kociuba

JASTKOWICE, (gm. Pysznica, pow. stalowowolski)

Celem badań było odnalezienie pozostałości dawnego obozu NKWD w Jastkowicach.

W trakcie poszukiwań nie odnaleziono materialnych pozostałości obozu w Jastkowicach.

- Wykonawca: Szymon Pawlikowski
- Źródło finansowania: Urząd Gminy Pysznica

JAŚLISKA (gm. Jaśliska, pow. krośnieński)

Kurhan szwedzki – wpis do rejestru nr C-90 z dnia 31 marca 2016 roku - kapliczka słupowa z latarnią na kurhanie z II połowy XVII w.

Badania archeologiczne przeprowadzone w terminie od sierpnia do września 2018 roku przy kapliczce położonej na kurhanie szwedzkim zostały podjęte w związku z prowadzonymi pracami renowacyjno-konserwatorskimi. Eksplorację prowadzono w formie sondażu, które założono dookoła kapliczki. Szerokość wykopów wynosiła 60 cm szerokości a ich głębokość dochodziła do około 60 cm. W wyniku prac odsłonięto jeden pochówek osobnika dorosłego oraz sześć pochówków dzieci. Przynajmniej dwa z nich znajdowały się w naczyniach glinianych, a trzy zostały pochowane w trumnach. Przy dzieciach odnaleziono monety, po jednej przy szkielecie. Monety znajdowały się zarówno przy ustach lub w ich pobliżu oraz na wysokości pasa i kości miednicy zmarłego.

Monety znajdowały się też w naczyniach glinianych wkopywanych w ziemię oraz w pobliżu kapliczki (bezładnie rozrzucone). Łącznie odkryto 45 nowożytnych monet. Najstarsze pochodzą z lat 1659 – 1668 (SZELAĞ LITEWSKI tzw. Boratynka Litewska), natomiast najmłodsze są z 1851 i 1853 roku. W trakcie badań odkryto zabytki ruchome w ilości 284 sztuk, w tym: 1 narzędzie kamienne, 1 fragment szkła, 16 wyrobów żelaznych m.in. gwoździe. Pozostałe znaleziska należą do fragmentów naczyń glinianych, które pełniły funkcję urn - trumien dla płodów. Naczynia gliniane spełniały funkcję trumny a umieszczanie ich do góry dnem lub przykrywanie ciężkim kamieniem nasuwa na myśl działania anty wampiryczne i związane było ze strachem przed powrotem zmarłych i ich szkodzeniu w świecie żywych.

Wyniki badań dotyczą tematyki pochówków dzieci nieochrzczonych. Odmawiano im pogrzebu w ziemi poświęconej, na cmentarzu. Ich ciała grzebano w miejscach odosobnionych o niższym statusie. Grzebano je w kopcach ziemnych – kurhanach, przy kapliczkach z reguły poza zwartą zabudową.

- Wykonawca: Piotr Szmyd, Joanna Pilszyk. Jasło.

Jaśliska, pochówek w naczyniu glinianym

Jaśliska, fragment pochówku

- Źródła finansowania: Gmina Jaślicka. (AOK)

JEŻOWE, (gm. Jeżowe, pow. niżański)

Stanowisko 14

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności zabytków archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

JEŻOWE, (gm. Jeżowe, pow. niżański)

Stanowisko 39

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności zabytków archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

KATY KUTYŁY, (gm. Jarocin, pow. niżański)

Stanowisko 3

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna. W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności stanowisk archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

KISIELÓW (gm. Zarzecze, pow. przeworski)

Stanowisko archeologiczne 4/AZP104-81/23

Na terenie działki nr 338 położonej w Kisielowie znajduje się stanowisko archeologiczne nr 4/AZP104-81/23 figurujące w ewidencji wojewódzkiej. Na stanowisku tym podczas prowadzenia badań powierzchniowych zarejestrowano materiał zabytkowy, który wskazuje na funkcjonowanie na tym obszarze osadnictwa w okresie prądziejowym i średniowieczu. W 2015 r. przeprowadzono na

terenie ww. działki badania archeologiczne wyprzedzające budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego, budynku gospodarczego oraz przyłączy infrastruktury technicznej. Badania przyniosły wynik negatywny.

- Źródła finansowania: Inwestor prywatny
- Wykonawca: Paweł Leńczyk

KŁYŻÓW, (gm Pysznica, pow. stalowowolski)

Celem badań było odnalezienie grobów z czasu I Wojny Światowej

W toku badań odsłonięto ok. 24 groby żołnierzy rosyjskich poległych podczas I Wojny Światowej. Szczątki żołnierzy ekshumowano, a następnie pochowano na cmentarzu w Kłyżowie

- Wykonawca: Kamil Karski
- Źródło finansowania: Gmina Pysznica

KOŃCZYCE, (gm. Nisko, pow. niżański)

Stanowisko 2

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności zabytków archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza 'THOR', Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

KOŃSKIE (gm. Dydnia, pow. brzozowski)

Stanowisko 1 – osada wielokulturowa.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Dynowskiego na eksponowanym terenie, na stoku doliny. Zostało odkryte podczas badań powierzchniowych prowadzonych w 1958 roku przez J. Janowskiego. Zebrano wówczas 56 fragmentów naczyń glinianych. Następnie w lipcu 1983 roku M. Parczewski przeprowadził badania ratownicze, podczas których natrafiono na wczesnośredniowieczną warstwę kulturową i 3 jamy. W sierpniu 2017 roku przeprowadzono prace archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 225 m², gdzie odkryto 1 obiekt pradziejowy. Ponadto zarejestrowano fragmenty naczyń ceramicznych związanych z epoką brązu, okresem rzymskim, wczesnym średniowieczem oraz pradziejowym.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek i Katarzyna Sikora. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych Archaia.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

KOŃSKIE (gm. Dydnia, pow. brzozowski)

Stanowisko 18 – osada z epoki brązu i okresu halsztackiego.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Dynowskiego na eksponowanym terenie na stoku doliny. Zostało odkryte podczas badań powierzchniowych prowadzonych w 1998 roku przez M. Parczewskiego. Zebrano wówczas 15 fragmentów naczyń glinianych, polepę oraz fragment glinianego przeszlika. Ponadto, na badanym obszarze odnotowano warstwę kulturową. Substancję zabytkową określono na epokę brązu i okres halszacki. W sierpniu 2017 roku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano wówczas 535 m², gdzie odkryto 3 obiekty określone na okres rzymski. Zarejestrowano także 38 fragmentów naczyń ceramicznych oraz 4 grudki polepy konstrukcyjnej, które chronologicznie odpowiadają wspomnianej fazie osadniczej.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Michał Jabłkowski, Agnieszka Kubicka-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

KRAJOWICE (gm. Kołaczyce, pow. jasielski)

Stanowisko 1 – zamczysko „Golesz”

W obrębie zamczyska badania archeologiczne prowadzone są od 2010 r. W toku prac ustalono prawie kompletny przebieg murów obwodowych nieistniejącego zamku, udokumentowano także pozostałości wewnętrznej zabudowy. Odsłonięto okrągłą basztę oraz małą basteję po zachodniej stronie zamku. Dodatkowo rozpoznaniem archeologicznym objęto fosę i wał otaczające zamczysko, w fosie udokumentowano obecność skalnego koryta uformowanego w kształt litery V. W latach 2016-2018 badania archeologiczne skorelowane były z prowadzonymi na zamku pracami konserwatorskimi zmierzającymi do zabezpieczenia zachowanych fragmentów murów oraz do uczytelnienia na powierzchni narysu bramy wjazdowej do zamku. Udokumentowano wówczas układ pomieszczeń w obrębie bramy a także styk murów kurtynowych z tą budowlą udokumentowano również formę przejazdu przez bramę. W 2018 roku dodatkowo badano wzgórze na przedpolu zamku, gdzie uchwycono narys okrągłej wieży, która wewnątrz miała średnicę 2,5 metra natomiast sam mur posiadał grubość 4 metrów. Obiekt ten mógł pełnić funkcję tzw. wieży ostatecznej obrony.

- Wykonawca: Antoni Lubelczyk. Rzeszów; Joanna Pilszyk. Jasło.
- Źródła finansowania: Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków, Muzeum Okręgowe w Rzeszowie, Stowarzyszenie Miłośników Kołaczyc, Gmina Kołaczyce (ŁDZ)

KROSNO (gm. Krosno, pow. krośnieński)

Stanowisko 1 – zespół staromiejski.

Stanowisko położone jest na obszarze Dołów Jasielsko-Sanockich na eksponowanym terenie. Historyczny układ urbanistyczny zespołu staromiejskiego miasta Krosna, objęty jest ścisłą ochroną konserwatorską i archeologiczną na podstawie wpisu do rejestru zabytków pod numerem A – 376 z dnia 27 sierpnia 2009 r. W roku 2015, w terminie od sierpnia do września, został przeprowadzony III etap badań związany z rewitalizacją zespołu staromiejskiego w Krośnie. Podczas prac badawczych zarejestrowano warstwy kulturowe związane z późnym średniowieczem oraz okresem nowożytnym. Pozyskano łącznie 1173 sztuk ruchomego materiału zabytkowego w tym: ceramikę naczyniową, kafle, wyroby metalowe i szklane, kości, fragmenty skóry i drewna. W tym samym roku, od marca do maja, w rejonie ulicy Zjazdowa i Podwale przeprowadzono ratownicze badania archeologiczne wyprzedzające prace ziemne związane z przebudową kanalizacji. Wykonano trzy wkopy, w których zarejestrowano min. pozostałości po budynku z XIX wieku oraz warstwy zasypiskowe określone

chronologicznie na XVII i XIX wiek. Ponadto w trakcie prac pozyskano nieliczny materiał zabytkowy w tym min. denar z XV wieku. Kolejne prace badawcze na stanowisku zostały podjęte na skutek remontu zabytkowej kamienicy Portiusa 4. Wykonano je w terminie 07.05-12.07.2018 r. Teren badań obejmował patio kamienicy o powierzchni ok. 85,8 m² oraz wkopy nr 22 (o wymiarze 530x45 cm na ulicy Portiusa) i wkop nr 23 przy Rynku o wymiarze 130x100 cm. Nadzorami objęta była także przestrzeń w piwnicy pod posadzką, której długość wynosiła około 30 m. W trakcie badań odkryto 12 murków (przy czym kilka z nich należało do murów fundamentów kamienicy Portiusa 4 oraz Piłsudskiego 1), zarejestrowano 34 warstwy archeologiczne datowane na I połowę XVII w., okres nowożytny oraz późne średniowiecze. Prace archeologiczne pozwoliły także zarejestrować pozostałości po działalności Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Krośnie. Z tego okresu pozyskano 3 fr. drutu kolczastego, atrapę pistoletu, metalowy zamek oraz 12 łusek. Łącznie zarejestrowano 616 zabytków. Wyróżniono min. 514 fr. ceramiki, 19 fr. metali, 19 szklanych butelek, 10 fr. kafli, 5 fr. szkła, 1 szklany pucharek, 1 przęślik, 1 srebrną monetę, inne. Materiał pochodził z warstw.

- Wykonawca: Łukasz Stachurski z Muzeum Rzemiosła w Krośnie (badania sierpień-wrzesień 2015 r.); Tomasz Leszczyński Muzeum Podkarpackie w Krośnie (badania marzec – maj 2015 r.); Anna Okoniewska. Korczyna (badania 2018).
- Źródła finansowania: Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych i Drogowych w Krośnie, Gmina Miasto Krosno. (ŁD)

KROSNO (gm. Krosno, pow. krośnieński)

Stanowisko 63 – osada z wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na obszarze Kotliny Jasielsko-Krośnieńskiej na terasie nadzalewowej doliny. Zostało odkryte w 1988 roku przez J. Ginalskiego oraz A. Muzyczuk. Ratownicze badania archeologiczne zostały podjęte na skutek planowanej inwestycji budowy budynku gospodarczo-garażowego z wiatą w Krośnie przy ulicy Suchodolskiej. Wymiary wykopu wynosiły 11,5x6,5 m. Badania archeologiczne przeprowadzono w dniach 16-17 lipca 2015 r. W trakcie prac archeologicznych zarejestrowano tylko jeden obiekt archeologiczny, który wyodrębnił się spod warstwy akumulacyjnej. Bardzo ubogi materiał zabytkowy najprawdopodobniej można łączyć z okresem wczesnego średniowiecza.

- Wykonawca: Anna Okoniewska. Korczyna
- Źródła finansowania: Inwestor prywatny. (AOK)

KRZEMIENICA, (gm. Gawłuszowice, pow. mielecki)

Nadzór archeologiczny prowadzono w ramach realizacji inwestycji pn. Budowa części liniowej sieci szerokopasmowej Polski wschodniej, województwo podkarpackie. W toku badań nie natrafiono na zabytki archeologiczne.

- Wykonawca: Jacek Koj
- Źródło finansowania: Województwo Podkarpackie.

KRZESZÓW nad SANEM (gm. Krzeszów, pow. niżański)

Prace archeologiczne prowadzono w związku z realizacją inwestycji pn.: „Zabezpieczenie osuwiska usytuowanego na zboczu wzniesienia ROTUNDA i Kościoła przy ul. Kościelne w Krzeszowie”. W toku badań przebadano obszar o powierzchni około 504m². Na badanym terenie odsłonięto bogatą w materiał zabytkowy warstwę kulturową, pod którą odkryto 35 obiektów archeologicznych, w tym 11 dołków posłupowych. Zadokumentowano także dwa zarysy po chatach oraz dwa piece, z których przynajmniej jeden był prawdopodobnie piecem kopułkowym. Zidentyfikowano także jamę przeznaczoną do przechowywania żywności, wyłożoną kamieniami i polepą. Materiał ruchomy pozyskany z odsłoniętych nawarstwień datować można na okres X-XIII w.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń
- Źródła finansowania: Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych i Mostowych w Krośnie S.A.

KURYŁÓWKA (gm. Kuryłówka pow. leżajski)

Stanowisko 1 (98-81/2) – osada wielokulturowa, dwór z XVII w. oraz założenie pałacowe z XVIII w.

Stanowisko położone jest w Dolinie Dolnego Sanu na cyplu znajdującym się bezpośrednio nad rzeką Złotą. Stanowisko jest wpisane do rejestru zabytków pod nr A-836 decyzją z dnia 26.09.1978 r. jako osada z okresu wpływów rzymskich oraz relikty założenia pałacowego Tarnawskich z XVIII w. W ramach akcji Archeologicznego Zdjęcia Polski stanowisko zostało zewidencjonowane w 1991 roku jako ślad osadniczy kultury pucharów lejkowatych, osada tarnobrzezkiej kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej, ślad osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza oraz założenie pałacowe z XVIII w. W 2015 roku wykonano ratownicze badania archeologiczne, które obejmowały powierzchnię 16,9 ara i potwierdziły istnienie w tym miejscu wielokulturowej osady. Łącznie na stanowisku odkryto wówczas 199 obiektów, wśród których najliczniej występowały jamy nowożytnie (73 obiekty) prawdopodobnie związane z założeniem dworsko-pałacowym, w tym relikty fosy i oficyny. Ponadto odkryto jamy osadowe związane z tarnobrzezką kulturą łużycką (48 obiektów) oraz 20 jam zawierających w wypełniskach materiał kultury trzcinieckiej. Ponadto zadokumentowano 14 obiektów związanych ogólnie z epoką brązu oraz 1 obiekt kultury pucharów lejkowatych. Na przebadanym obszarze odkryto łącznie 19400 zabytków, w tym głównie ceramikę, ale także krzemienie, kamienie, kafle, szkło, gliniane fajki oraz zabytki metalowe, które zalegały zarówno w obiektach ziemnych, jak i w tzw. warstwach kulturowych. Oprócz pradziejowych i nowożytnych śladów osadniczych podczas badań w Kuryłowce znaleziono również 3 pociski artyleryjskie (szrapnele) pochodzące z okresu I wojny światowej.

- Wykonawca: Mirosław Mazurek (Rzeszów), Anna Okoniewska (Korczyna)
- Źródła finansowania: Gmina Kuryłówka, Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków w Przemyślu (ZJ).

LIPSKO, (gm. Narol, pow. lubaczowski)

W 2015 roku w trakcie prac ziemnych przy rozbudowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną przy ul. Wesołej w Lipsku przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego. Inwestycja realizowana była w rejonie występowania relikwów fortyfikacji miejskich Lipska z okresu XVII w., wpisanych do gminnej ewidencji zabytków.

- Źródła finansowania: Inwestor prywatny
- Wykonawca: Paweł Zawisłak Lublin.

LUBACZÓW, miasto, pow. lubaczowski

W 2015 roku w trakcie nadzoru archeologicznego prowadzonego podczas rozbiórki i budowy nowego budynku Banku Spółdzielczego w Lubaczowie wraz z miejscami postojowymi i infrastrukturą techniczną natrafiono na zabytki archeologiczne datowane na XVIII-XIX wiek.

- Źródło finansowania: Bank Spółdzielczy w Lubaczowie,
- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń

ŁAŃCUT (gm. loco, pow. łańcucki)

Stanowisko 3 (102-78/7) – osada neolityczna

Stanowisko jest wpisane do rejestru zabytków województwa podkarpackiego decyzją nr A-854 z dnia 23.09.1982 r. Badania archeologiczne w 2017 roku objęły obszar 67 arów powierzchni. Zostało odkrytych 71 obiektów ziemnych, w tym dołki posłupowe, jamy osadowe oraz tzw. glinianki. Część dołków posłupowych układała się w zarys domostwa naziemnego, któremu towarzyszyła jedna z glinianek zawierająca zabytki kultury malickiej. Na stanowisku licznie wystąpiły również artefakty związane z kulturą lubelsko-wołyńską a także pojedyncze zabytki kultury ceramiki wstęgowe rytej. Podczas badań pozyskano kilka tysięcy fragmentów ceramiki i polepy oraz ponad 700 zabytków wydzielonych, w tym 460 narzędzi krzemiennych, kilkanaście siekier oraz 30 zabytków obsydianowych. Na szczególną uwagę zasługuje zarejestrowanie planu naziemnego domostwa kultury malickiej wraz z przylegającą do niego glinianką.

- Wykonawca: Paweł Leńczyk (Łańcut), Monika Dębiec (Zaczernie), Maciej Dębiec (Zaczernie);
- Źródło finansowania: DEVAN Sp. z o.o. z/s w Łańcucie

ŁAŃCUT (gm. Łańcut, pow. łańcucki)

Stanowisko 11 (102-78/13) – zamek z zespołem obronnym

Denar koronny Władysława Warneńczyka

Stanowisko jest wpisane do rejestru zabytków decyzją nr A-493/C-24 z dnia 08.12.1969 r. Jest ono położone na obszarze Pogórza Rzeszowskiego na wyniesieniu otoczonym skarpami, tzw. Wzgórzu Plebańskim. Pierwotnie funkcjonował tu dwór warowny Pileckich, a następnie zamek Stadnickich. Założenie na dzisiejszym Wzgórzu Plebańskim tworzyło z miastem zespół obronny o odrębnych obwarowaniach. Miejsce to było

przedmiotem badań amatorskich w pocz. XX w. przez A. Dworskiego i M. Drewko. Określone zostało wówczas jako grodzisko związane z XIII-XIV w. Pierwsze badania wykopaliskowe na Wzgórzu Plebańskim zostały przeprowadzone w 1960 r. przez Antoniego Kunysza, który odkrył wówczas fragmenty konstrukcji wału wraz z licznym materiałem zabytkowym: kafli i przedmiotów żelaznych: okuć zamków, gwoździ i kłódkę sprężynową z XIV-XVII w. Najnowsze badania na stanowisku zostały przeprowadzone w 2017 roku. Łącznie w trakcie prac archeologicznych wyróżniono 4 fazy chronologiczne (XIV - XV w., XVI w., XVII w. oraz XIX w.), zarejestrowano 24 obiektów archeologicznych oraz 15 murów. Odkryto relikty fundamentów budynków i nawarstwień po istniejącej tu siedzibie Pileckich i Stadnickich. Podczas wykopalisk pozyskano blisko 17 tys. fragmentów wyrobów ceramicznych, w tym prawie 2 tys. fragmentów kafli. Ponadto wśród nich zarejestrowano liczne zabytki metalowe, szklane i kamienne.

- Wykonawca: Mirosław Mazurek (Rzeszów); Anna Okoniewska (Korczyna);
- Źródła finansowania: Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży „Caritas” w Przemyśle.

MEDYKA, gm. Medyka, pow. przemyski

Stanowisko archeologiczne nr 6/AZP108-85/6

W 2015 roku na terenie zespołu dworsko-parkowego w Medyce przeprowadzono badania

Medyka, fragmenty kości zwierzęcych

archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego w trakcie prac ziemnych przy budowie przyłącza kanalizacyjnego do budynku oficyny dworskiej. W trakcie prac pozyskano 133 fragmenty ceramiki z połowy XVII w. i pocz. XVIII w., 1 niewielki fragment kafla bez polewy i ornamentu (prawdopodobnie z XVII w.), 1 fragment szkła – nóżka od kielicha szklanego z XVII w., 5 fragmentów kości zwierzęcych, 4 fragmenty żuchwy zwierzęcej, 2 fragmenty metalu, 2 kły zwierzęce (w tym 1 dzika).

- Źródła finansowania: Gmina Medyka
- Wykonawca: Monika Broszko Jarosław

MIELEC, (gm. Mielec, pow. mielecki)

ul. Iwaszakiewicza i ul. Kryczyńskiego

Nadzór archeologiczny podczas realizacji inwestycji pn. „Przebudowa linii napowietrznej SN, budowa ziemnej linii kablowej SN przy ulicach Iwaszkiewicza i Kryczyńskiego w Mielcu” W toku prac ziemnych nie stwierdzono obecności zabytków archeologicznych.

- Wykonawca: Katarzyna Fronczek
- Źródła finansowania: PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów

MIELEC, (gm Mielec, pow. mielecki)

ul. Chopina 16

Badania archeologiczne prowadzono w ramach realizacji inwestycji związanej z budową miejsc postojowych, zewnętrznej instalacji kanalizacji deszczowej, przebudowy zewnętrznej instalacji

wodociągowej, muru oporowego, dwóch wiat gospodarczych na terenie nieruchomości nr ewid. Gr. 1456/23, 1456/21, 1456/22, 1456/14 w Mielcu, ul. Chopina 16a. W toku badań nie potwierdzono obecności zabytków archeologicznych

- Wykonawca: Renata Zych
- Źródła finansowania: Starostwo Powiatowe w Mielcu

MŁYNY, gm. Radymno, pow. jarosławski

Stanowisko archeologiczne 39 AZP 104-86/52

W 2015 roku podczas prac ziemnych związanych z budową hali w zachodniej części działek o numerach geodezyjnych 195/10 i 195/18 w miejscowości Młyny gm. Radymno w pobliżu stanowiska archeologicznego Młyny 39 natrafiono na liczne obiekty archeologiczne. W związku z powyższym roboty budowlane zostały wstrzymane w zachodniej części ww. działek, a inwestor otrzymał nakaz przeprowadzenia na koszt własny badań wykopaliskowych. Badania archeologiczne przeprowadzono na powierzchni 62 arów, odkryto i wyeksplorowano 180 obiektów archeologicznych. Pozyskano 113 zabytków ruchomych, w tym 10 szt. o nieustalonej bliżej chronologii (4 szt. o nieokreślonej funkcji, 3 fragm. odłupków 2 fragm. rozcieracza? 1 kamień), 4 fragm. ceramiki, 1 fragm. gładzonego toporka KPL, 86 fragm. ceramiki tarnobrzesckiej grupy kultury łużyckiej, 12 fragm. ceramiki z okresu nowożytnego.

- Źródła finansowania: Firma East A4 Logistic Park 1, Sp. z o.o. Warszawa
- Wykonawca Rafał Niedźwiadek Lublin

MRZYGLÓD (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 12 – osada z epoki brązu i wczesnego średniowiecza, ślad osadniczy z okresu nowożytnego.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Dynowskiego na kumulacji i stoku wzniesienia. Zostało odkryte w 1988 roku przez M. Parczewskiego w trakcie programu pn. „Archeologiczne Zdjęcie Polski”. W ich trakcie pozyskano 17 fragm. naczyń glinianych pradziejowych, 8 fragm. wydatowanych na wczesne średniowiecze oraz 4 fragm. naczyń pochodzących z okresu nowożytnego. W terminie od 05 lipca do 27 lipca 2017 roku przeprowadzono tu badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 25,50 ara, gdzie odkryto 82 obiekty. W skład ruchomego materiału zabytkowego wchodziło 950 fragm. naczyń glinianych, 124 grudek polepy konstrukcyjnej, 55 kamieni ze śladami gładzenia, rozdrobnione kości zwierzęce, 1 fragm. siekierki z margla dynowskiego, 1 żelazny grot strzały, 1 przęślik ołowiany, 1 fragm. przęślika glinianego, 1 paciorek szklany i 1 kamienna osełka.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek, Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

NADLEŚNICTWO MIELEC

Badania powierzchniowe realizowane w ramach zadania „Inwentaryzacja dziedzictwa kulturowego”. Podczas badań natrafiono na liczne pozostałości działań militarnych z okresu II Wojny Światowej.

- Wykonawca: Dariusz Bobak
- Źródło finansowania: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie

NADLEŚNICTWO MIELEC

Archeologiczne badania powierzchniowe w lasach Nadleśnictwa Mielec (leśnictwa: Malinie, Szydłowiec, Ostrowy, Czajkowa, Cyranka), prowadzono w ramach zadania pt.: „Inwentaryzacja dziedzictwa kulturowego”

W toku badań zidentyfikowano liczne ziemne pozostałości działań militarnych z okresu II Wojny Światowej. Zabytków archeologicznych nie odnaleziono.

- Wykonawca: Paweł Kocańda, Ewelina Ocadryga Tokarczyk
- Źródło finansowania: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie

NADLEŚNICTWO TUSZYMA

Nadzór archeologiczny nad pracami saperskimi prowadzonymi na terenie Nadleśnictwa Tuszyna.

W trakcie prac saperskich znaleziono liczne niewypały, niewybuchy oraz amunicję. Żaden z odkrytych przedmiotów nie posiadał wartości zabytkowej.

- Wykonawca: DTPPW „DE-MONT” mgr inż. Krzysztof Glijer, archeolog – Eligiusz Dworaczyński
- Źródło finansowania: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie

NIENOWICE, (gm. Radymno, pow. jarosławski)

Stanowisko archeologiczne 14 AZP/105-85/34 (punkt osadniczy wielokulturowy).

W 2015 roku na terenie stanowiska zostały przeprowadzone badania archeologiczne wyprzedzające budowę budynku mieszkalnego, garażu i osadnika na ścieki. W trakcie badań natrafiono na 10 obiektów z okresu nowożytnego, które zostały wyeksplorowane w obrębie wykopu badawczego. Pozyskano 78 fragmentów naczyń glinianych z okresu nowożytnego późnego średniowiecza, OWR i epoki brązu oraz 12 fragmentów szkła, 2 fragmenty ceramiki budowlanej i 2 łuski pocisków karabinowych.

- Źródła finansowania: Inwestor prywatny
- Wykonawca: Wojciech Poradyło Krosno

W 2016 roku na terenie stanowiska kontynuowano badania archeologiczne. W trakcie prac ziemnych związanych z przebudową słupa na działce nr 429, demontażem słupa na działce nr 433 oraz demontażem linii napowietrznej SN 15kV przebiegającej przez teren stanowiska. natrafiono na 1 obiekt archeologiczny i 11 fragmentów ceramiki z epoki brązu.

- Źródła finansowania: Polska Grupa Energetyczna Dystrybucja S.A. z siedzibą w Lublinie
- Wykonawca: Agnieszka Kubicka – Marek Przeworsk

NISKO, (gm. Nisko, powiat niżański)

Badania przeprowadzono w związku z planowaną realizacją inwestycji budowlanej, na terenie stanowiska archeologicznego AZP 93-77, nr 4/24

W toku badań nie natrafiono na żadne zabytki archeologiczne.

- Wykonawca: Tomasz Tokarczyk
- Źródło finansowania: Zbigniew Brak

NOWA DĘBA, gm. Nowa Dęba, CHMIELÓW, gm. Nowa Dęba, CYGANY, gm. Nowa Dęba, pow. tarnobrzeski

Celem poszukiwań było odnalezienie przedmiotów związanych z historią regionu. W toku prac poszukiwawczych nie natrafiono na zabytki archeologiczne

- Wykonawca: Marian Tomczyk
- Źródło finansowania: Towarzystwo Wspierania Inicjatyw Społecznych „INICJATYWA”

NOWA WIEŚ, (gm. Nisko, pow. niżański)

Stanowisko 8

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku badań znaleziono fragmenty naczyń nowożytnych. Nie zarejestrowano zabytków archeologicznych.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

NOWA WIEŚ,(gm. Nisko, pow. niżański)

Stanowisko 6

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności zabytków archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza ‘THOR’, Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

OLESZYCE, gm. loco, pow. lubaczowski

Stanowisko archeologiczne 17 AZP 100-86/53

W 2015 roku na terenie stanowiska archeologicznego przeprowadzono badania archeologiczne podczas prac ziemnych związanych z kontynuacją budowy Oddziału Banku Spółdzielczego w

Oleszycach. W trakcie prac odkryto relikty ceglanej piwnicy z wcześniejszej zabudowy. Inwestycję przeprowadzono pod sklepieniem ww. piwnicy w sposób najmniej ingerujący w ww. relikty. W trakcie badań pozyskano 33 fragmentów kafli, 16 fragmentów ceramiki, datowanych na XVII- XVIII wiek.

- Źródła finansowania: Bank Spółdzielczy w Lubaczowie
- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń

Oleszyce, fragmenty ceramiki

Pozostałości zespołu dworskiego w Oleszycach rej. zab. A-687

Początki dworu w Oleszycach, zwanego też zamkiem, a później pałacem sięgają początków XV w. W końcu lat 60 XVII wieku Mikołaj Hieronim Sieniawski przystąpił do budowy nowej siedziby. Budynek został zbudowany z drewna na murowanym podpiwniczeniu, posiadał plan prostokąta w którego naroża wtopiono cztery alkierze. Całość nakryta była dachem czterospadowym, a przybudówki niższymi dachami trójspadowymi, krytymi gontami. Dwór położony był pośrodku umocnień ziemnych w systemie staroholenderskim z czterema narożnymi bastionami. Fortalicja ta założona została na ściśle regularnym planie zbliżonym do kwadratu o bokach liczących u podstawy około 80 metrów. Wały ziemne ujęte były od strony północno-zachodniej wodami silnie wydłużonego stawu, a od wschodniej głębokim przekopem. Przy wschodnim bastionie znajdował się ogród połączony z pałacem mostkiem. Adam Mikołaj Sieniawski Hetman wieki koronny i kasztelan krakowski wraz ze swoją żoną Elżbietą dokonali znacznej przebudowy obiektu, dobudowano schody, wymieniono okna, dach, stolarkę. W latach 1713-1725 rezydencja oleszycka została gruntownie odnowiona. Dwór obronny przekształcono w pałac. Zachowano pierwotny układ przestrzenny, do którego dobudowano galerie kolumnowe w dłuższych elewacjach pomiędzy alkierzami. W 1743 -1741 roku przeprowadzono kolejną przebudowę fortalicji. Całkowicie pozbyto się elementów drewnianych, w narożach głównego budynku postawiono cztery przybudówki. W połowie XIX wieku dwór miał oranżerię i ogród. Około 1880 roku książę Władysław Sapieha przystąpił do restauracji i przebudowy rezydencji. W 1901 roku pożar spustoszył miasto i zapewne dwór. W 1941 roku podczas II wojny światowej obiekt został spalony. Po 1945 roku mury obiektu rozebrano, a materiał potraktowano jako budulec. Zachowały się piwnice, fundamentey obiektu i pozostałości fortalicji oraz parku. Przed rozpoczęciem prac rewitalizacyjnych wzgórze całkowicie zostało porośnięte drzewami, zachowały się na powierzchni fragmenty fundamentów i piwnic, fosa, bastiony i pozostałości parku.

W 2018 roku przeprowadzono na terenie zespołu archeologicznych badań wyprzedzające i stacjonarne związane z realizacją zadania pn. „Rewitalizacja Zespołu Pałacowo Parkowego w Oleszycach. Pełne odsłonięcie wzgórza zamkowego w ramach programu unijnego RPO 102014-220”. Wykonano pełny zakres prac związanych z rewitalizacją wzgórza zamkowego wraz z częścią parku obejmujący: plan sytuacyjny – wysokościowy wzgórza; badania archeologiczne z pełnym odsłonięciem

i zabezpieczeniem zabudowy dworu; wykonanie tarasu widokowego - platformy; wykonanie schodów terenowych do dworu; przywrócenie pierwotnego ukształtowania obronnego terenu dworu; wykonanie oświetlenia i monitoringu; wykonanie makiety dworu; wykonanie tarasu przed dworem; wykonanie układu komunikacyjnego wokół wzgórza zamkowego od strony południowej i wschodniej; odtworzenie labiryntu grabowego; wycinka drzew porastających relikty dworu; pielęgnacja drzew parkowych; prace związane z rekultywacją gleby i założeniem trawników; montaż wyposażenia małej architektury;

Wykonano ponadto inwentaryzację konserwatorsko-architektoniczną odsłoniętych w trakcie badań wykopaliskowych reliktyw architektonicznych. Relikty zostały zachowane in situ.

- Źródło finansowania: Dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014 – 2020, Oś priorytetowa IV Ochrona Środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego Działanie 4.4 Kultura, Gmina Oleszyce.
- Wykonawca: Łukasz Rejniewicz, Marcin Piotrowski, Patrycja Piotrowska Lublin; Zakład Wapienno-Piaskowy „Bełżec”

Oleszyce, pozostałości zespołu dworskiego

OLESZYCE, gm. loco, pow. lubaczowski

W 2018 roku przeprowadzono nadzór archeologiczny w trakcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji pod nazwą: „Budowa obwodnicy m. Oleszyce i m. Cieszanów w ciągu drogi wojewódzkiej nr 865 Jarosław — Cieszanów – Bełżec”. W trakcie prowadzonych badań nie natrafiono na zbytki archeologiczne.

- Źródło finansowania: Podkarpacki zarząd Dróg Wojewódzkich
- Wykonawca: E. Kedzierska

OSTRÓW, (gm. Przemyśl, pow. przemyski)

Stanowisko archeologiczne 1AZP108-83/86

W 2015 roku na terenie stanowiska przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego w trakcie prac ziemnych związanych z budową sieci kanalizacji sanitarnej, przepustu w rowie krytym oraz wodociągu rozdzielczego. Prace prowadzono na granicy stanowiska

gdzie w trakcie badań archeologicznych przeprowadzonych w 2012 roku natrafiono na zniszczone obiekty archeologiczne.

- Źródła finansowania: Firma Remontowo-Budowlana „Piotrowski” Paweł Piotrowski, Piwoda
- Wykonawca: Tomasz Tokarczyk

PAKOSZÓWKA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 3 – osada z okresu wpływów rzymskich, punkt osadniczy z okresu średniowiecza.

Stanowisko archeologiczne nr 3 zostało zewidencjonowane w 1983 roku w trakcie przypadkowej penetracji wykopu pod gazociąg DN300 przez E. Pohorską-Kleję. Zarejestrowano wówczas 4 obiekty archeologiczne oraz pozyskano 1 fragment glinianego naczynia. W 1987 roku na omawianym obszarze wykonano badania powierzchniowe w ramach programu pn. „Archeologiczne Zdjęcie Polski”. W ich trakcie zaobserwowano liczne ślady rozmytych jam silnie zniszczonych głęboką orką oraz pozyskano 5 fragmentów ceramiki naczyniowej określonej chronologicznie na okres wpływów rzymskich oraz 1 fragment średniowiecznego naczynia. W październiku 2017 roku przeprowadzono na stanowisku ratownicze badania wykopaliskowe poprzedzające budowę gazociągu. W trakcie prac badawczych odsłonięto powierzchnię 14,25 ara, gdzie odkryto 16 obiektów. W skład ruchomego materiału zabytkowego wchodziło 777 fragm. naczyń glinianych, 1 kamienny rozcieracz, 13 grudek polepy konstrukcyjnej określonych chronologicznie na późny okres wpływów rzymskich. Zadokumentowane ślady są przykładem osady o charakterze gospodarczo-produkcyjnym, gdzie najprawdopodobniej zajmowano się produkcją naczyń.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.

PAKOSZÓWKA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 27 – osada z późnego okresu wpływów rzymskich, punkt osadniczy z okresu średniowiecza.

Stanowisko archeologiczne nr 27 zostało odkryte podczas badań powierzchniowych prowadzonych w 1997 roku E. Pohorską-Kleję. Zarejestrowano wówczas 9 fragmentów ceramiki naczyniowej określonej chronologicznie na późny okres wpływów rzymskich i 1 fragment średniowiecznej ceramiki. We wrześniu 2017 roku przeprowadzono tu badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 4,5 ara powierzchni stanowiska. W trakcie prac badawczych pozyskano jedynie materiał ceramiczny łączony chronologicznie z późnym okresem wpływów rzymskich. Zebrany materiał potwierdza charakter osadniczy badanego obszaru

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

PAKOSZÓWKA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 33 – ślad osadniczy z neolitu/wczesnej epoki brązu, ślad osadniczy z epoki brązu/wczesnej epoki żelaza, ciałopalne cmentarzysko kultury przeworskiej, ślad osadniczy z późnego średniowiecza i okresu nowożytnego.

Stanowisko archeologiczne nr 33 zostało odkryte przez przypadkowego znalazcę. W latach 2015-2016 odkryto łącznie 9 pochówków. W lipcu 2017 roku kontynuowano ratownicze badania na stanowisku.

Prace wykonywano wówczas 2-etapowo, przed rozpoczęciem wykopalisk przeprowadzono badania geomagnetyczne, które wykazały spore anomalie wskazujące na występowanie pod powierzchnią ziemi zabytków metalowych. Na ich podstawie założono 6 wykopów sondażowych. 2 etap prac obejmował swym zasięgiem 5 kolejnych wkopów sondażowych. Łącznie przebadano 252,5 m². W trzech wykopach natrafiono na grób oraz skupisko kości, ponadto zarejestrowano kilkadziesiąt zabytków ceramicznych oraz metalowych. Na podstawie badań zweryfikowano, iż zasięg cmentarzyska nie kontynuuje się w kierunku zachodnim. W lipcu 2018 roku kontynuowano ratownicze badania wykopaliskowe na stanowisku. Założono 5 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 200,5 m². W trakcie prac badawczych nie natrafiono na kolejne pochówki, zarejestrowano jedynie fragmenty ceramiki określonej chronologicznie na okres wpływów rzymskich, epokę brązu/wczesną epokę żelaza oraz późne średniowiecze-okres nowożytny. Badania przeprowadzone w sezonie 2018 roku pozwoliły ustalić, iż granice cmentarzyska nie kontynuują się w kierunku N, E i S. Łącznie w trakcie prac badawczych od roku 2015 do 2018 na stanowisku odnotowano 10 pochówków.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz. Muzeum Historyczne w Sanoku; Jan Bulas, Magdalena Okońska. Kraków; Michał Link-Lenczowski, Anita Zyglar oraz grupa studentów IA UJ.
- Źródła finansowania: Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków. (AOK)

Pakoszówka, zabytki archeologiczne

PEŁNATYCZE, (gm. Zarzecze, pow. przeworski)

W 2015 roku na terenie stanowiska archeologicznego przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego prowadzonego w trakcie prac ziemnych związanych z budową budynku mieszkalnego jednorodzinnego na terenie działki nr 617 w miejscowości Pełnatycze. W trakcie prac ziemnych nie natrafiono na zabytki archeologiczne.

- Źródła finansowania: Inwestor prywatny
- Wykonawca: J. Nawrot- Bukowiec

PRZEMYŚL, MIASTO

Plac Rybi

W 2018 roku przeprowadzono nadzory archeologiczne podczas prac ziemnych przy przebudowie nawierzchni parkingu na Placu Rybim w Przemyślu wraz z wymianą dwóch studzienek ściekowych

i budowa czterech nowych wraz z przykanalikami w obrębie parkingu na ww. Placu. W trakcie prac pozyskano 10 fragm. naczyń glinianych (XVII-XVIII w.) 2 fragm. kafla (XVII-XVIII w.).

- Źródło finansowania: Zarząd Dróg Miejskich Przemysł
- Wykonawca: Wojciech Poradyło Krosno

ul. Czarneckiego

W 2016 roku przeprowadzono nadzory archeologiczne przy budowie przyłącza ciepłowniczego do budynku przy ul. Czarneckiego 5 w Przemysłu. W trakcie ww. nadzorów nie stwierdzono występowania warstw kulturowych i obiektów archeologicznych. Zarejestrowano jedynie 8 fragmentów ceramiki z okresu nowożytnego, 1 fragment ceramiki z okresu wczesnego średniowiecza oraz 1 fragm. kafla. Materiały powyższe zostały znalezione na złożu wtórnym. W dwóch miejscach północnego profilu wykopu odsłonięto lico muru piwnicy nieistniejącego już, przedwojennego budynku, który został przecięty dwoma starszymi wykopami.

Przekazywany materiał stanowi sprawozdanie z przeprowadzonych nadzorów archeologicznych, jak

- Źródło finansowania: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemysłu Sp. z o. o.
- Wykonawca: Wojciech Poradyło Krosno

ul. Rakoczego

W 2015 roku przeprowadzono nadzór archeologiczny w trakcie prac ziemnych związanych z budową sieci gazowej średniego ciśnienia wraz z przyłączem gazowym do budynku mieszkalno-usługowego na przy ul. Rakoczego w Przemysłu. Badania prowadzono na odcinku 70 m, w profilach wykopu natrafiono wyłącznie na warstwy naturalne.

- Źródło finansowania: Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział w Tarnowie, Zakład w Rzeszowie
- Wykonawca: Wojciech Poradyło, Krosno

ul. Rogozińskiego

W 2015 roku w trakcie budowy sieci wodociągowej na terenie dawnego Zespołu Szpitala Miejskiego przy ul. Rogozińskiego 30 w Przemysłu wpisanego do rejestru zabytków pod nr A-713, zostały przeprowadzone badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego. Całkowita długość nadzorowanego wykopu wynosiła 192 m, w tym 14 m wykonano podwiertem sterowanym. W profilach wykopu stwierdzono występowanie warstw naturalnych i zasypowych. Na terenie działki nr 2904 zarejestrowano na długości 2 m mur ceglany. Nie stwierdzono występowania zabytków archeologicznych.

- Źródło finansowania: Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o., w Przemysłu
- Wykonawca: Wojciech Poradyło, Krosno

ul. Św. Brata Alberta

W 2016 roku kontynuowano badania archeologiczne na terenie zespołu szpitala przy ul. Rogozińskiego w Przemysłu oraz prowadzono prace archeologiczne na obszarze objętym ochroną

konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków pod nr A-1053 budynku Domu Pomocy Społecznej przy ul. Św. Brata Alberta 1 w Przemyślu. W trakcie nadzorów archeologicznych prowadzonych na długości 160 m nie stwierdzono występowania warstw kulturowych ani obiektów archeologicznych.

- Źródło finansowania: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemyślu Sp. z o. o.
- Wykonawca: Ewa Kędzierska Dynów

ul. Bolesława Śmiałego

W 2015 roku przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego przy budowie sieci gazowej niskiego ciśnienia wraz z przyłączem do punktu gazowego dla zasilania budynku jednorodzinnej przy ul. Bolesława Śmiałego. Badania prowadzono z uwagi na niewielką odległość prowadzonych robót od stanowiska archeologicznego nr 83 w Przemyślu. W trakcie prac nie natrafiono na obiekty i zabytki archeologiczne.

- Źródło finansowania: Polska Spółka Gazownictwa sp. z o. o. Oddział w Tarnowie Zakład w Rzeszowie
- Wykonawca: Wojciech Poradyło, Krosno

Ul. Katedralna 3

W związku z planowaną modernizacją zabytkowego budynku przy ul. Katedralnej 3 w Przemyślu zlokalizowanego w obrębie stanowiska archeologicznego nr 25 wpisanego do rejestru zabytków decyzją z dnia 30.04.1970 r. pod nr A- 562 Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków zalecił przeprowadzenie badań archeologicznych wyprzedzających ww. inwestycję. Z powyższych względów, a także z uwagi na potencjalną możliwość natrafienia podczas prowadzenia prac ziemnych na relikty nieistniejącego obecnie kościoła św. Piotra i cmentarza przykościelnego inwestor został zobowiązany do ww. badań na etapie przygotowań do opracowania projektu.

- Źródła finansowania: INGLOT Sp. z o.o. Przemyśl
- Wykonawca: Michał Krzemiński

Pl. Dominikański

W 2015 roku zostały przeprowadzone badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego w trakcie prowadzenia prac ziemnych związanych z budową przyłącza gazowego średniego ciśnienia do budynku biurowego na terenie działki nr 1123 obr. 207 przy Placu Dominikańskim w Przemyślu. W trakcie prac nadzorowano odcinek o długości z programem nadzoru na odcinku o długości ok 6 m. Pozyskano 19 fragmentów ceramiki i 3 fragmenty kości zwierzęcych.

- Źródło finansowania: Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział w Tarnowie, Zakład w Rzeszowie
- Wykonawca: Wojciech Poradyło, Krosno

Ul. Żołnierzy I Armii Wojska Polskiego

W 2015 roku zostały przeprowadzone badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego w trakcie prowadzenia prac ziemnych związanych z budową przyłącza ciepłowniczego na odcinku od ul. Żołnierzy I Armii Wojska Polskiego w Przemyślu do Campusu Państwowej Wyższej Szkoły

Wschodnioeuropejskiej w Przemyślu. Badania prowadzono z uwagi na niewielką odległość prowadzonych robót od stanowiska archeologicznego nr 139 w Przemyślu. W trakcie prac nie natrafiono na obiekty i zabytki archeologiczne.

- Źródło finansowania: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemyślu Sp. z o. o.
- Wykonawca: Sabina Stempniak – Kusy Przemyśl

Ul. Tatarska 3

W 2017 roku zostały przeprowadzone badania archeologiczne w trybie nadzoru archeologicznego 22 fragmentów naczyń glinianych (w tym 12 fragmentów talerzy półmajolikowych lub mis oraz 10 fragmentów ceramiki z polewą i bez polewy) z okresu nowożytnego

- Źródło finansowania: inwestor prywatny
- Wykonawca: Marta Kaczmarek

PRZEWORSK MIASTO

W 2015 roku na terenie układu urbanistycznego Przeworska podczas prac ziemnych związanych z przebudową sieci gazowej wraz z przyłączami w ulicach Piłsudskiego, Św. Jana, Stolarskiej, Ogrodowej, Ks. Ablewicza, Krakowskiej, Kościelnej i Szkolnej przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru archeologicznego. Przy ul. Kazimierzowskiej inwestycję przeprowadzono przez mur miejski, który na tym odcinku był uszkodzony w wyniku wcześniejszych robót budowlanych. W trakcie badań pozyskano 46 fragmentów ceramiki i 14 fragmentów kafla piecowych datowanych na XVII-XIX w.

- Źródła finansowania: Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. Oddział w Tarnowie, Zakład w Rzeszowie
- Wykonawca: Agnieszka Kubicka Marek

W 2018 roku przeprowadzono badania archeologiczne wyprzedzające roboty budowlane przy stabilizacji osuwiska w rejonie ul. Wałowej, Bernardyńskiej i Krętej oraz rewitalizacji płyty Rynku w Przeworsku. W trakcie badań przy ul. Wałowej i Krętej nie stwierdzono nawarstwień związanych z wałem miejskim. W sondażu na placu Mickiewicza nie natrafiono na relikty kościoła św. Katarzyny tylko na kilka fragmentów szczątków ludzkich, z nieistniejącego cmentarza przykościelnego.

- Źródła finansowania: Gmina Miejska Przeworsk
- Wykonawca: Ewa Kędzierska Dynów

PYSZNICA, (gm. Pysznica, pow. stalowowolski)

Badania archeologiczne przeprowadzono w związku z planowaną w tym miejscu budową stacji benzynowej.

W toku badań archeologicznych odsłonięto 6 grobów datowanych na przełom epoki brązu i epoki żelaza

- Wykonawca: Agnieszka Kubicka – Marek
- Źródło finansowania: P.H.U. OKTAN Stanisław Bednarz

RACŁAWICE, (gm. Nisko, pow. niżański)

Badania archeologiczne prowadzono w ramach realizacji inwestycji polegającej na budowie sieci wodociągowej w Racławicach, gm. Nisko, na terenie działek o numerach ewidencyjnych: 1411/5, 1411/1, 1411/8, 1411/9

W toku badań nie natrafiono na zabytki archeologiczne.

- Wykonawca: Monika Hozer
- Źródła finansowania: Hubert Dmitrowski

RACZKOWA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 10 – ślad osadnictwa z epoki z epoki neolitu i wczesnej epoki brązu, osada z wczesnej epoki żelaza.

Stanowisko archeologiczne nr 10 zostało zewidencjonowane w 1997 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez E. A. Muzyczuk oraz J. Ginalskiego. Na podstawie znalezisk stanowisko zostało określone jako ślad osadnictwa z epoki z epoki neolitu, wczesnej epoki brązu i z okresu halsztackiego. Na przełomie listopada i grudnia 2017 roku na stanowisku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 975 m², gdzie zarejestrowano 5 obiektów oraz pozyskano 6 fragmentów ceramiki naczyniowej. Odkrytą substancję zabytkową określono na wczesną epokę żelaza.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubickia-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

RADOMYŚL WIELKI, (gm. Radomyśl Wielki, pow. mielecki)

Celem badań było odnalezienie szczątków niemieckiego samolotu typu Messerschmitt BF109 zestrzelonego podczas II Wojny Światowej w okolicy Radomyśla Wielkiego.

W toku poszukiwań odnaleziono pozostałości samolotu. Odkryte elementy przekazano do Aeroklubu Mieleckiego.

- Wykonawca: Paulina Gorazd-Dziuban
- Źródło finansowania: Aeroklub Mielecki im Braci Działowskich

RADYMNO, miasto, pow. jarosławski

UOZ-3.5161.132 .2015

W 2015 roku na terenie zaplecza kamienicy w Rynku w obrębie układu urbanistycznego miasta Radymna przeprowadzono nadzory archeologiczne w trakcie prac ziemnych związanych z ułożeniem kostki brukowej wraz z obrzeżami na łącznej powierzchni 345 m². W trakcie badań nie natrafiono na

zabytki ruchome, a jedynie na pozostałości dwóch murów ceglanych kamienic zniszczonych podczas II wojny światowej i rozebranych po wojnie. Mury zostały zadokumentowane i zachowane ponieważ nie kolidowały z poziomem inwestycji.

- Źródło finansowania: Inwestor prywatny
- Wykonawca: Katarzyna Oleszek

RUDNIK nad SANEM, (gm. Rudnik nad Sanem, pow. niżański)

Celem badań było odnalezienie zbiorowej mogiły żołnierzy poległych podczas I Wojny Światowej w okolicach Rudnika nad Sanem oraz pozostałości dawnego zamku.

W toku badań prowadzonych przy pomocy georadaru nie natrafiono na żadne poszukiwane obiekty.

- Wykonawca: TVP Historia, Adam Sikorski, Marian Pędłowski
- Źródło finansowania: Marian Pędłowski

RUDNIK nad SANEM, (gm. Rudnik nad Sanem, pow. niżański)

Badania archeologiczne prowadzono w związku z poszukiwaniem pozostałości budynku Ratusza w Rudniku nad Sanem. Niestety, pomimo zastosowania metod geofizycznych, nie udało się odnaleźć reliktyw zabytkowego Ratusza.

- Wykonawca: Renata Zych
- Źródła finansowania: Marian Pędłowski

RUDNIK nad SANEM, (gm. Rudnik nad Sanem, pow. niżański)

Celem badań było przeprowadzenie poszukiwań urny zawierającej dokumenty erekcyjne pomnika wzniesionego w 1927r dla uczczenia Powstania Styczniowego. Niestety prace poszukiwawcze prowadzone na terenie cmentarza parafialnego w Rudniku nad Sanem nie przyniosły pozytywnego efektu.

- Wykonawca: Marek Florek
- Źródło finansowania: Rudnickie Stowarzyszenie Pasjonatów Historii „Tropiciele przeszłości”

RUDNIK nad SANEM, (gm. Rudnik nad Sanem, pow. niżański)

Celem poszukiwań było odnalezienie ukrytych bądź porzuconych zabytków z czasu I Wojny Światowej mogących znajdować się na terenie wokół budynku Plebanii kościoła p.w. Trójcy Świętej.

W toku poszukiwań odnaleziono liczne łuski pocisków broni strzeleckiej, kulki szrapnela, pojedyncze monety z XIX i XX w oraz drobne dewocjonalia.

- Wykonawca: Marek Florek, Rudnickie Stowarzyszenie Pasjonatów Historii „TROPICIELE PRZESZŁOŚCI”
- Źródło finansowania: Rudnickie Stowarzyszenie Pasjonatów Historii „TROPICIELE PRZESZŁOŚCI”

RUDNIK nad SANEM, (gm. Rudnik nad Sanem, pow. niżański)

Park Miejski

Celem badań było odnalezienie grobów żołnierskich z okresu I Wojny Światowej oraz pozostałości Ratusza Miejskiego. W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności grobów, ani budynku Ratusza.

- Wykonawca: TVP Historia, Adam Sikorski
- Źródła finansowania: Marian Pędłowski,

RYMANÓW ZDRÓJ (gm. Rymanów, pow. krośnieński)

Stanowisko 1 – grodzisko średniowieczne, ślad osadniczy z okresu nowożytnego.

Stanowisko archeologiczne nr 1 znajduje się na Górze Zamczysko położonej na wschód od uzdrowiska Rymanów Zdrój. W literaturze funkcjonuje jako grodzisko domniemane (A. Żaki 1955, 1974; A. Kunysz 1968; J. Marszałek 1993). Pierwsze badania jakie przeprowadzono na omawianym obszarze wykonano w 1994 w ramach programu AZP, a wykonali je A. Muzyczuk wraz z J. Gancarskim. W ich trakcie nie pozyskano żadnej substancji zabytkowej. W październiku 2017 roku na obszarze stanowiska przeprowadzono pierwsze badania wykopaliskowe. Wykonano dwa wkopy sondażowe o łącznej powierzchni 15 m². W trakcie prac archeologicznych natrafiono na wał ziemny zawierający materiał zabytkowy. Pozyskano 11 fragmentów ceramiki oraz 32 fragmenty polepy. Przeprowadzone badania potwierdziły dotychczas domniemany charakter stanowiska. Odkryte nawarstwienia oraz materiał zabytkowy pozwala potwierdzić pewną formę osadnictwa historycznego w obrębie Góry Zamczysko. Istnieje prawdopodobieństwo że, stanowisko nie posiadało stałej zabudowy i charakteryzowało się jedynie krótkotrwałym osadnictwem zwłaszcza w obliczu jakiegoś zagrożenia. We wrześniu 2018 roku na obszarze stanowiska przeprowadzono kolejne badania wykopaliskowe. Wykonano dwa wkopy sondażowe o łącznej powierzchni 12 m². Na odsłoniętej powierzchni zarejestrowano wyłącznie calec i nie odnotowano żadnych zabytków archeologicznych. W tym samym roku przeprowadzono także nieinwazyjne badania georadarem, które w jednym miejscu wskazały na pewną anomalię. Wskazane zakłócenia mogą należeć do kurhanu.

- Wykonawca: Łukasz Stachurski. Pracownia Archeologiczna Muzeum Rzemiosła w Krośnie; Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie (badania georadarem)
- Źródła finansowania: Stowarzyszenie Przyjaciół Rymanowa Zdroju (badania 2017, 2018); Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków w Przemyśle (badania 2018). (AOK)

RZESZÓW, ul. 3 Maja (gm. Rzeszów, pow. rzeszowski)

Stanowisko 17 (AZP 103-76/56) – osada wielokulturowa z epoki neolitu, epoki brązu i żelaza, okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza oraz miasto od początku XIV wieku

Ratownicze badania archeologiczne na ulicy 3 Maja w Rzeszowie przeprowadzono zimą i wiosną 2017 r. w związku z modernizacją nawierzchni oraz infrastruktury ulicy 3 Maja. W trakcie prac otworzono osiem wykopów archeologicznych o łącznej powierzchni około 4,5 ara, rozlokowanych na całej jej długości. Badania te przyniosły odkrycie pozostałości historycznej architektury miejskiej m. in. Wielopoziomowej, drewnianej nawierzchni ulicy z XVII-XVIII w., systemów odprowadzania wody, zabudowy przy klasztorze pijarów (obecnie Muzeum Okręgowe), pozostałości muru cmentarnego przy Wieży Farnej, relikty murów kamiennie-ceglanych interpretowanych jako ogrodzenie kolegium pijarskiego. Natrafiono także na pochówki pierwotnie należące do dwóch cmentarzy przy Kościele Farnym (42 pochówki szkieletowe datowane od XVI do XVIII w.) oraz przy kościele św. Krzyża (3 pochówki szkieletowe datowane od XVII do XVIII wieku). W rejonie obecnego budynku Muzeum Okręgowego natrafiono na obiekty archeologiczne z materiałem zabytkowym datowanym od X do XIII/XIV w. W toku całości prac badawczych pozyskano duży zespół zabytków ruchomych ponad 10,5 tys. sztuk, takich jak kości zwierzęce, fragmenty ceramiki naczyniowej, kafli piecowych, elementy skórzane i przedmioty metalowe.

- Wykonawca: Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego, Paweł Kocańda, Tomasz Tokarczyk, Ewelina Ocadryga-Tokarczyk, J. Rogóż, Rzeszów
- Źródło finansowania: Gmina Miasto Rzeszów (ZJ).

Pierwszy poziom drewnianej nawierzchni ul. 3 Maja w Rzeszowie

Rzeszów, relikty cmentarza

RZESZÓW (gm. Rzeszów, pow. rzeszowski)

Stanowisko 24 (104-76/5) – osada wielokulturowa

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Rzeszowskiego na wysokiej terasie nadzalewowej Wisłoka, w odległości ok. 150 m od niego. Zostało rozpoznane w 1963 roku podczas badań powierzchniowych przez T. Aksamita. Zarejestrował on wówczas zarysy jam w ścianach wąwozu dzielącego stanowisko na dwie części. W 1964 roku na stanowisku przeprowadzono badania wykopaliskowe. Wśród materiałów zabytkowych wyróżniono wówczas ceramikę kultury malickiej oraz fragmenty naczyń kultury ceramiki wstęgowej rytej. W lutym 2016 roku podczas inspekcji terenowej na stanowisku odkryto jeden obiekt, kilkanaście fragmentów naczyń kultury malickiej we wkopach wykonanych pod dziki tor rowerowy. Wobec zagrożenia dalszymi zniszczeniami przeprowadzono badania w 2017 roku na powierzchni 2,08 ara, które potwierdziły istnienie na omawianym stanowisku wielokulturowej osady. Odkryto wówczas 31 obiektów, w tym 6 jam związanych z kulturą malicką. Zarejestrowano także pozostałości fosy z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza, która wchodziła w skład systemu obronnego osady. Ponadto zadokumentowano dwa obiekty z okresu rzymskiego oraz 11 jam określonych na XVI i XVII wiek. Z badań pozyskano 4524 fragmenty ceramiki, 39 zabytków krzemiennych, 2 siekierki z margla oraz 2 mniejsze fragmenty siekierok a także 19 fragmentów metalu i 1 monetę.

- Wykonawca: Mirosław Mazurek, Aleksandra Sznajdrowska-Pondel (Rzeszów);
- Źródła finansowania: Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków, Uniwersytet Rzeszowski, Pracownia Archeologiczna Mirosław Mazurek (ZJ).

RZĘDZIANOWICE, (gm. Mielec, pow. mielecki)

Celem badań było odnalezienie pozostałości amerykańskiego samolotu zestrzelonego podczas II Wojny Światowej

W toku badań wydobyto szczątki amerykańskiego samolotu bombowego B17. Odnalezione zabytki zdeponowano w Aeroklubie Mieleckim.

- Wykonawca: Paulina Gorazd-Dziuban
- Źródło finansowania: Aeroklub Mielecki

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 1 – grodzisko „Zamczysko” z XIII w./1 poł. XIV w.

Stanowisko nr 1 zlokalizowane jest w Sanoku Białej Górze. Prace archeologiczne przeprowadzone w lipcu 2015 roku były kontynuacją sezonu badawczego z roku poprzedniego. Badania prowadzono w ramach praktyk studenckich prowadzonych przez prof. Dr hab. Zbigniewa Pianowskiego. Podczas prac ziemnych założono dwa wkopy sondażowe zlokalizowane na krawędzi majdanu grodziska o łącznej powierzchni 15,7 ara oraz prowadzono poszukiwania za pomocą detektora metali. Prace badawcze potwierdziły przypuszczenia, iż datowanie grodziska może być określone na schyłek funkcjonowania Rusi Halickiej, czyli XIII wiek/1 połowę XIV wieku. Pozyskano bardzo liczny materiał zabytkowy w tym liczne militaria, min. groty bełtów oraz 150 fragmentów ceramiki naczyniowej.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz. Muzeum Historyczne w Sanoku; Jarosław Cieśl, Robert Fedyk; Marcin Glinianowicz. Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku; Łukasz Solon. Sanok; Łukasz Augustynowicz. Rzeszów; doktoranci i studenci Instytutu Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego.
- Źródła finansowania: Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego. (AOK)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 8 – zespół staromiejski Sanoka.

Stanowisko archeologiczne nr 8 obejmuje Sanok w jego historycznych granicach. W 2015 roku realizowane prace badawcze zlokalizowane zostały w obrębie wschodniej skarpy wzgórza miejskiego poprzedzały prace budowlane związane z likwidacją istniejącego tutaj osuwiska. W trakcie rozpoznania archeologicznego ujawniono tutaj obecność muru kamiennego, prawdopodobnie o nowożytnej chronologii, który w przeszłości pełnił funkcje oporowe. Nie ujawniono tutaj wówczas innych elementów związanych z dawnymi fortyfikacjami miasta. Natomiast z warstwy humusu pozyskano sporą liczbę przedmiotów zabytkowych m.in. monety, fragmenty ceramiki i przedmioty metalowe.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz, Sanok.
- Źródła finansowania: Gmina Miasta Sanok. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 32 – osada pradziejowa, okres rzymski, późne średniowiecze.

Stanowisko archeologiczne nr 32 zostało zewidencjonowane w 1984 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez E. Pohorską-Kleję. W 2017 roku przeprowadzono na stanowisku ratownicze badania wykopaliskowe poprzedzające budowę na tym terenie obwodnicy miasta Sanoka. W trakcie prac badawczych odsłonięto powierzchnię ponad 26 arów. W trakcie realizowanych tutaj badań zarejestrowano tutaj siedemdziesiąt różnorodnych obiektów archeologicznych, z których datowano szesnaście, wszystkie na młodszy okres rzymski. Charakterystyka odkrytych obiektów pozwala wysnuć wniosek, że badana część osady obejmowała jej południowy kraniec i związana była z funkcjami gospodarczymi i produkcyjnymi, na co wskazują m.in. paleniska. Pozyskano bardzo liczne zabytki ruchome w większości fragmenty naczyń ceramicznych, nóż żelazny oraz szklany paciorek.

- Wykonawca: Ewelina Ocadyga-Tokarczyk, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 36 – osada pradziejowa, okres rzymski, okres nowożytny.

Stanowisko archeologiczne nr 36 zostało zewidencjonowane w 1984 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez E. Pohorską-Kleję. W 2017 roku przeprowadzono na stanowisku ratownicze badania wykopaliskowe poprzedzające budowę na tym terenie obwodnicy miasta Sanoka. W trakcie prac badawczych odsłonięto powierzchnię blisko trzynastu arów, zarejestrowano cztery obiekty archeologiczne: dwa dołki posłupowe oraz dwie jamy. Wobec braku znalezisk zabytków ruchomych a także nielicznych obiektów archeologicznych, badania zostały zakończone.

- Wykonawca: Maciej Dębiec, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 42 – osada wielokulturowa.

Stanowisko zostało zewidencjonowane w trakcie badań powierzchniowych na początku lat 80 XX wieku. Wówczas łączone było ono z osadnictwem pradziejowym, okresem rzymskim, a także okresem wczesnego i późnego średniowiecza. W związku z planami budowy obwodnicy miasta w obrębie stanowiska od sierpnia 2017 roku do czerwca 2018 roku zrealizowano rozległe, szerokopłaszczyznowe ratownicze badania archeologiczne, które po wielokrotnym poszerzaniu ich zasięgu objęły łączną powierzchnię 335,7 ara. Na obszarze tym zarejestrowano łącznie 1081 obiektów nieruchomych. Z okresem neolitu wiązać można jeden będący niewielką owalną jamą gospodarczą. Dziesięć obiektów łączonych jest z wczesną epoką brązu są to jamy gospodarcze oraz dołki posłupowe. Z epoką brązu – wczesną epoką żelaza związane 16 obiektów również w większości jam gospodarczych w części o trapezowatym charakterystycznym profilu oraz dwa dołki posłupowe. Jeden mocno zniszczony obiekt wiązany jest z okresem lateńskim. Największą liczbę 131 obiektów chronologicznie połączono z okresem rzymskim i okresem wędrówek ludów wśród nich można wyróżnić: obiekty zagłębione, dołki posłupowe, paleniska w większości czworokątne, jamy gospodarcze, piec, studnia i droga prowadząca z centrum rzymskiej osady do studni. Trzydzieści pięć obiektów związane z okresem nowożytnym i współczesnością były to dołki posłupowe, jamy oraz podłużne rowy pozostałości po XX-wiecznych konfliktach zbrojnych. Najlichniesza grupa obiektów nieruchomych 874 posiada nieokreśloną chronologię w zdecydowanej większości dominują tutaj dołki posłupowe w liczbie 768 pozostałe to jamy gospodarcze, należy jednak wspomnieć, że zdaniem badaczy stanowiska zdecydowana większość z tych obiektów może być łączona z okresem rzymskim i wędrówkami ludów. W trakcie prac pozyskano liczne zabytki ruchome ponad trzy i pół tysiąca fragmentów ceramicznych, siekierkę kamienną, lateński paciorek szklany, przęśliki i ciężarek tkacki, tygielek odlewniczy, paciorek bursztynowy, wisior z połączanego srebra, brązową sprzączkę, denar, noże żelazne, sierpy, okucie pochwy i inne.

- Wykonawca: Tomasz Tokarczyk, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 54 – osada epoka brązu, okres rzymski, wczesne i późne średniowiecze

Stanowisko archeologiczne nr 54 zostało odkryte w 1984 r. w trakcie realizacji programu badań powierzchniowych Archeologiczne Zdjęcie Polski. W obrębie stanowiska wielokrotnie realizowano badania wykopaliskowe głównie przez E. Pohorską-Kleję a także A. Muzyczuk, M. Zielińską, P. Kotowicza oraz M. Glinianowicza. Do najbardziej spektakularnych znalezisk należy zaliczyć pozostałości, unikalnego w tamtym czasie na terenie Podkarpacia, pieca garncarskiego z okresu rzymskiego a także fragmenty celtyckiej ceramiki grafitowej. Ponadto zarejestrowano obiekty archeologiczne z epoki brązu, okresu rzymskiego a także wczesnego średniowiecza(VIII-X w.). W roku 2018 prace badawcze realizowano w związku z planami budowy budynku garażowego. W ich wyniku odsłonięto jeden obiekt archeologiczny zawierający w wypełnisku czarkę. Na podstawie typu naczyńia znalezisko datowano na przełom późnej epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz, Sanok.
- Źródła finansowania: inwestor prywatny. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 58 – osada wielokulturowa.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Bukowskiego na terenie eksponowanym, na stoku doliny z niewielkimi sfałdowaniami i cyplami. Zostało odkryte w roku 1983, w trakcie badań powierzchniowych realizowanych na potrzeby Archeologicznego Zdjęcia Polski. Prace przeprowadziła mgr Elżbieta Pohorska-Kleja z Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pozyskano wówczas 1 półfabrykat siekierki z neolitu lub wczesnej epoki brązu. W listopadzie 2015 roku przeprowadzono powierzchniowe badania weryfikacyjne stanowiska, prowadzone przez Fundację Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego w osobach dr hab. prof. UR Marty Połtowicz-Bobak i mgr. A. Nowaka, które przyniosły jednak wynik negatywny ze względu na niedostępność terenu. Stanowisko zostało wytypowane do badań sondażowych, które w październiku 2016 roku przeprowadziła mgr Anna Szulczewska z Archeologicznej Pracowni Badawczej THOR w Poznaniu. Ostatnie prace badawcze na stanowisku Sanok 58 podjęto ze względu na budowę obwodnicy Sanoka i wykonano je w terminie 31.08-13.11.2017 r. Łącznie przebadano 63,9 ara, gdzie odkryto 183 obiekty, w tym 123 o nieokreślonej chronologii, 1 obiekt datowany na Kulturę Pucharów Lejkowatych, 53 z materiałem z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza oraz 6 jam nowożytnych.

- Wykonawca: Agnieszka Mazurek, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 59-60 – osada wielokulturowa, fortyfikacje polowe z II wojny światowej.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Bukowskiego na eksponowanym stoku. Zostało odkryte w roku 1984, w trakcie badań powierzchniowych realizowanych na potrzeby Archeologicznego Zdjęcia Polski. Prace przeprowadziła mgr Elżbieta Pohorska-Kleja z Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W listopadzie 2015 roku przeprowadzono powierzchniowe badania weryfikacyjne stanowiska, prowadzone przez Fundację Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego w osobach dr hab. prof. UR Marty Połtowicz-Bobak i mgr. A. Nowaka, które przyniosły jednak wynik negatywny ze względu na niedostępność terenu. W dniach od 12 do 16 października 2016 roku Archeologiczna Pracownia Badawcza „Thor” przeprowadziła badania sondażowe. Ostatnie prace badawcze na stanowisku podjęto ze względu na budowę obwodnicy Sanoka i wykonano je w terminie 22.08.2017 - 08.06.2018 r. Pierwotnie stanowiska Sanok 59 i 60 wyznaczone były w odległości ok 150 metrów od siebie. Jednak w trakcie prowadzonych badań zarówno jedno jak i drugie wielokrotnie było poszerzane, co doprowadziło do połączenia ich w jeden

kompleks. Granica pomiędzy nimi była całkowicie umowna i wynikała z kolejności wydawania decyzji na poszczególne poszerzenia. Ponadto występowanie obiektów o identycznej chronologii (szczególnie w przypadku okresu rzymskiego) na obydwu stanowiskach wskazywało, że mamy tutaj do czynienia z rozległym jednym kompleksem osadniczym. W związku z tym zdecydowano się na ich połączenie i pozostawienie numeru 59. Łącznie na stanowiskach Sanok 59 i 60 przebadano 562,06 ara powierzchni (422,20 ara na pierwszym stanowisku i 139,86 ara na drugim). Na stanowisku 59 odkryto 1761 obiektów, w tym 1 obiekt z ceramiką kultury mierzanowickiej, 220 datowanych na okres z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza, 576 z okresu rzymskiego, 46 jam pradziejowych, 136 obiektów nowożytnych oraz 21 okopów związanych z II wojną światową. Mimo mniejszej powierzchni przebadanej na stanowisku Sanok 60 odkryto 2052 obiekty, w tym 4 obiekty z ceramiką datowaną na okres z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza, 6 z okresu lateńskiego, 1240 z okresu rzymskiego, 4 jamy pradziejowe oraz 75 obiektów nowożytnych.

- Wykonawca: Mirosław Mazurek, Michał Grabowski, Aleksandra Sznajdrowska-Pondel. Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 66 – osada neolit/wczesna epoka brązu, okres rzymski, średniowiecze oraz okres nowożytny.

Stanowisko archeologiczne nr 66 zostało zewidencjonowane w 1988 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez E. Pohorską-Kleję. W 2017 roku przeprowadzono na stanowisku ratownicze badania wykopaliskowe poprzedzające budowę na tym terenie obwodnicy miasta Sanoka. W trakcie prac badawczych odsłonięto powierzchnię ponad osiemnastu arów, zarejestrowano dwanaście obiektów archeologicznych z tego dziesięć posiadało nieokreśloną chronologię, dwa datowano na okres nowożytny. Pozyskano nieliczne zabytki ruchome głównie fragmenty ceramiki. Zrealizowane badania objęły najprawdopodobniej skraj stanowiska, jego zasadniczą część znalazła się poza pasem budowanej obwodnicy.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 83 – osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Bukowskiego na eksponowanym stoku. Zostało odkryte w trakcie nadzoru archeologicznego w 2017 roku prowadzonego przez E. A. Marek Arkadia Firma Archeologiczna. Odkryto wówczas 16 obiektów oraz pozyskano 5 fragmentów ceramiki. W dniach 28.01- 06.06.2018 r. ze względu na planowaną budowę obwodnicy Sanoka przeprowadzono badania archeologiczne. W wyniku prac badawczych zarejestrowano 548 obiektów archeologicznych, w tym 128 datowanych na młodszy okres wpływów rzymskich. W ich wypełnisku odnotowano 251 fragmentów ceramiki przynależącej do ludności kultury przeworskiej.

- Wykonawca: K. Janicki. USUI sp. z o. o .
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (AOK)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 84 – osada z epoki brązu i wczesnej epoki żelaza, osada z okresu wpływów rzymskich, ślad osadniczy z okresu nowożytnego

Stanowisko położone jest na obszarze Pogórza Bukowskiego na eksponowanym cyplu. Zostało odkryte w trakcie nadzoru archeologicznego w 2017 roku prowadzonego przez E. A. Marek Arkadia Firma Archeologiczna. Z uwagi na planowaną budowę obwodnicy Sanoka, przeprowadzono wówczas badania wykopaliskowe, które odbyły się terminie od stycznia do marca 2018 roku. Prace badawcze objęły swoją powierzchnią 57,02 ara. Wyróżniono 143 obiektów archeologicznych, z czego 1 jama została określona na epokę brązu, 16 jam na epokę brązu i wczesną epokę żelaza, 10 obiektów na okres rzymski oraz 3 jamy związane z okresem nowożytnym. Ponadto wyróżniono 113 obiektów nieokreślonych chronologicznie.

- Wykonawca: Ewelina Ocadyga-Tokarczyk, Tomasz Tokarczyk. Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.(AOK)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 88 – osada z epoki brązu.

Stanowisko archeologiczne nr 88 zostało zewidencjonowane w trakcie nadzorów archeologicznych realizowanych w podczas prac budowlanych związanych z budową obwodnicy miasta. Prace budowlane wstrzymano a obszar odkrycia objęto ratowniczymi badaniami archeologicznymi. Wykop objął powierzchnię jednego ara. Udokumentowano tutaj trzy obiekty archeologiczne w typie jam gospodarczych. Pozyskano ponad 250 zabytków archeologicznych w większości fragmentów naczyń ceramicznych które na podstawie typowych cech datują stanowisko na epokę brązu.

- Wykonawca: Agnieszka Mazurek, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SANOK (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 87 – osada z wczesnej epoki żelaza, osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko archeologiczne nr 87 zostało zewidencjonowane w trakcie prac budowlanych związanych z budową obwodnicy miasta. Wykop objął powierzchnię jednego ara. Udokumentowano tutaj osiem obiektów archeologicznych sześć w typie jam gospodarczych dwa dołki posłupowe. Pozyskano 72 fragmenty naczyń ceramicznych które na podstawie typowych cech datują stanowisko na wczesną epokę żelaza oraz na okres wczesnego średniowiecza.

- Wykonawca: Maciej Dębiec, Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. (ŁD)

SIEDLECZKA, gm. Kańczuga, pow. przeworski

W 2015 roku przeprowadzono badania archeologiczne w formie nadzoru w trakcie realizacji inwestycji pn. „Zagospodarowanie odwiertów gazowych Siedlecza 2 i Białoboki 1 oraz podłączenie

odwiertu 3 KGZ Krasne”. Nadzorem został objęty cały odcinek inwestycji o długości 7,0 km i szerokości 0.40 m w obrębie obszaru AZP 104-80. Badania przyniosły wynik negatywny.

- Źródło finansowania: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie – Oddział w Sanoku,
- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń

SIEKLÓWKA DOLNA (gm. Kołaczyce, pow. jasielski)

Stanowisko 6 - 7 – osady z okresu neolitu oraz wczesnej epoki brązu.

Stanowisko archeologiczne nr 6 i 7 zostały zewidencjonowane w trakcie badań powierzchniowych realizowanych w ramach programu Archeologiczne Zdjęcie Polski. W roku 2018 w ich obrębie przeprowadzono ratownicze badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Strachocina – Pogórska Wola. W obrębie stan. 6 badaniami objęto powierzchnię 18 arów w formie wykopu o długości 180 i szerokości 10 metrów. Na obszarze tym odsłonięto i wyeksplorowano 38 obiektów archeologicznych, w większości w formie owalnych jam, z których siedem na podstawie zabytków ruchomych datowano na przełom neolitu i wczesnej epoki brązu. W granicach stanowiska 7 badano obszar 21 arów wykop posiadał wymiary 210 na 10 metrów. Zadokumentowano tutaj 55 obiektów archeologicznych z czego cztery na podstawie ceramiki datowano również na przełom neolitu i wczesnej epoki brązu. Wyniki przeprowadzonych badań potwierdziły pierwotne datowanie stanowisk, wskazane w starszych badaniach powierzchniowych. Ponadto niewielka odległość dzieląca granicę obu stanowisk pozwala je łączyć w jeden rozległy kompleks osadniczy.

- Wykonawca: Robert Szwed. Usługi Archeologiczne Delfa.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (LD)

SIENIAWA, gm. loco, pow. przeworski

Kościół pw. Św. Jana Chrzciciela w Sieniawie

W 2018 roku w kryptach pod kościołem pw. Św. Jana Chrzciciela w Sieniawie (dawniej cerkiew pw. Wniebowstąpienia Pańskiego), zostały przeprowadzone badania archeologiczne. W trakcie prac zinwentaryzowano 90 pochówków datowanych wstępnie na połowę XVIII w. Pozyskano 35 inwentarzy materiału zabytkowego (medaliony, krzyże, fragmenty ceramiki, fragmenty kafli, guzików, gwoździ itp.), 39 inwentarzy materiałów i skór z pochówków (fragmentów szkaplerzy, butów, odzieży, koronek, tasiemek itp.) oraz 14 fragmentów trumien. Konserwacji poddano również zabytki metalowe tj. mały krzyżyk w typie karawaka oraz medalion. Pozostałości tekstylnych tkanin grobowych zostały przekazane Pani prof. dr hab. Annie Drażkowskiej, która przeprowadziła ich konserwację.

- Źródła finansowania: Podkarpacki Wojewódzki Konserwator Zabytków
- Wykonawca: Firma Archeologiczna „ARCHEO” Monika Broszko, prof. dr hab. Anna Drażkowska Toruń.

Sieniawa, pochówki

SROGÓW GÓRNY (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 1-2 – osada z okresu wpływów rzymskich oraz z okresu średniowiecza, ślad osadniczy z okresu nowożytnego.

Stanowisko nr 1 odkryte zostało przypadkowo w czasie oględzin wykopu wykonywanego pod gazociąg DN 300 10.10.1983 roku przez E. Pochorską-Kleję. W ścianie wykopu zaobserwowano profile trzech jam wczesnośredniowiecznych, z jamy nr 1 pozyskano 11 fragmentów naczyń glinianych, z jamy nr 2, 3 fragmenty naczyń glinianych, w jamie nr 3 nie natrafiono na ruchomy materiał zabytkowy. Stanowisko nr 2 położone jest na szczycie niewielkiego cypla, około 1100 m na NE od skrzyżowania dróg Sanok-Rzeszów i Pakoszkówka-Strachocina. Odkryto w profilach wykopu dwie jamy datowane na późny okres wpływów rzymskich, z jamy nr dwa pozyskano 1 fragment naczynia glinianego toczzonego na kole. W 1987 roku przeprowadzono na omawianym terenie badania powierzchniowe, zebrany materiał zabytkowy z obu stanowisk był tak rozrzucony, że trudno było wyznaczyć zasięgi omawianych stanowisk więc połączono je w jedną rozległą osadę i dla tego oznaczenie stanowiska 1-2. W terminie od 26 października do 16 listopada 2017 roku przeprowadzono tu badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 21,75 ara powierzchni stanowiska. W trakcie prac zarejestrowano 83 obiekty archeologiczne, były to dołki posłupowe (64), jamy (15) i jamy osadowe/półziemianki (4). Materiał zabytkowy, pozyskano głównie z eksploracji obiektów i było to 234 fragmentów naczyń glinianych, 8 grudek polepy konstrukcyjnej, 1 fragment żelaznego sierpa i 1 żelazna motyka. Materiał zabytkowy datowany jest na okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

SROGÓW GÓRNY (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 20 – osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko nr 20 zostało odkryte w lipcu 2017 roku podczas prowadzonego nadzoru archeologicznego przy inwestycji związanej z realizacją budowy gazociągu DN700 Hermanowice-Strachocina. W trakcie odhumusowania planowanej trasy gazociągu natrafiono wówczas na stropy 4

pradziejowych jam. Prace ziemne wstrzymano i decyzją konserwatorską nakazano przeprowadzenie badań ratowniczych. Prace badawcze wykonano w listopadzie 2017 roku, gdzie łącznie przebadano 3,75 ara powierzchni stanowiska. W trakcie prac zarejestrowano 6, mocno już zniszczonych, obiektów archeologicznych. Z badań pozyskano 6 fragmentów ceramiki naczyniowej, której datowanie należy łączyć chronologicznie z okresem wpływów rzymskich.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

STAŁOWA WOLA (Pławo) (gm. Stalowa Wola, pow. stalowowolski)

Badania archeologiczne przeprowadzono w związku z planowaną budową obwodnicy miast Stalowa Wola i Nisko, w ciągu drogi krajowej nr 77 Lipnik – Przemyśl.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności stanowisk archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Anna Szulczewska
- Źródła finansowania: Mostostal Warszawa

STAŁOWA WOLA – Rozwadów, (gm. Stalowa Wola, pow. stalowowolski)

Celem badań było odnalezienie pozostałości budynku Ratusza w Rozwadowie. W wyniku badań odsłonięto mury Ratusza oraz pozostałości podłóg i piwnic.

- Wykonawca: Firma Archeologiczna „BARD” Bożena Marczyk-Chojnacka
- Źródło finansowania: Gmina Stalowa Wola

STEFKOWA (gm. Olszanica, pow. leski)

Kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP – rok powstania ok. 1836.

Prace archeologiczne przy kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP zostały podjęte na skutek przypadkowego odkrycia, którego dokonano w trakcie prac remontowo-konserwatorskich. Podczas zdejmowania starej podłogi natknięto się na ceglane sklepienia krypt grzebalnych. Decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków podjęto eksplorację wewnątrz krypt w celu ich uporządkowania oraz odbudowania. W trakcie prac eksploracyjnych zarejestrowano trumny – jedna metalowa (stosunkowo dobrze zachowana) oraz pozostałe wykonane z drewna. Drewniane trumny było mocno zbutwiałe oraz częściowo zniszczone. Szczątki ludzkie które niegdyś były w nich złożone obecnie były w nieładzie, przygniecione ceglanym gruzem wymieszanym z ziemią. Podczas badań zadokumentowano dwie krypty: południową i północną. W krypcie południowej, która zachowała się stosunkowo dobrze, pochowano trzy osoby. Szczątki jednej z nich znajdowały się w metalowej trumnie, którą określono chronologicznie na drugą połowę XIX wieku lub przełom XIX i XX wieku. W jej wnętrzu pochowano mężczyznę. Na uwagę zasługuje tu fakt, iż zachowały skórzane buty pochowanego, które zabezpieczyły stopy zmarłego przed rozkładem. Krypta północna zachowała się w dużo gorszym stanie niż krypta południowa. W jej wnętrzu zadokumentowano pochówek dwóch kobiet. Podczas prac eksploracyjnych znaleziono także krucyfiksy, z którymi zmarli zostali złożeni do trumien.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz. Muzeum Historyczne w Sanoku; Marcin Glinianowicz. Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku; Joanna Rogóż. Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego.
- Źródła finansowania: Rada Parafialna w Stefkowej. (AOK)

STRACHOCINA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 21 – osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko archeologiczne nr 21 zostało zewidencjonowane w 1987 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez E. Pohorską-Kleję. Pozyskany wówczas materiał zabytkowy określono chronologicznie na okres wpływów rzymskich. We wrześniu 2017 roku na stanowisku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 16,5 ara, gdzie zarejestrowano 37 obiektów z okresu wpływów rzymskich. W większości były to ślady po słupach jakiejś większej konstrukcji. W trakcie prac badawczych zarejestrowano 191 fragmentów naczyń glinianych, 1 fragment przęślika oraz dwa fragmenty gładzonych kamieni.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Michał Jabłowski. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

STRACHOCINA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 25 – prądziejowy punkt osadniczy, osada z późnego okresu wpływów rzymskich, punkt osadniczy z okresu nowożytnego.

Stanowisko archeologiczne nr 25 zostało zewidencjonowane w 1987 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez E. Pohorską-Kleję. Pozyskano wówczas 2 fragmenty ceramiki prądziejowej, 1 fragment ceramiki z okresu wpływów rzymskich oraz 2 fragmenty ceramiki nowożytnej. W październiku 2017 roku na stanowisku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 3,75 ara, gdzie zarejestrowano 5 palenisk określonych chronologicznie na późny okres wpływów rzymskich. W trakcie prac badawczych zarejestrowano 6 fragmentów naczyń glinianych także łączonych ze wspomnianą epoką.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Michał Jabłowski. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

STUDZIENIEC, (gm. Pysznica, pow. stalowowolski)

Celem badań było odnalezienie mogiły partyzanta poległego podczas II Wojny Światowej. W wyniku podjętych działań zwłoki poległego przeniesione zostały na teren cmentarza parafialnego w miejscowości Krzaki

- Wykonawca: Małgorzata Czernik
- Źródła finansowania: Urząd Gminy Pysznica

ŚLIWNICA, (gm. Krasiczyn, pow. przemyski)

Stanowisko archeologiczne 13AZP109-82/73

W 2015 roku na terenie stanowiska archeologicznego przeprowadzono archeologiczne badania wyprzedzające budowę drogi i ogrodzenia w ramach inwestycji pn. „Rozbudowa cmentarza komunalnego”. W trakcie prac przebadano powierzchnię 672 m² terenu stanowiska, natrafiono na warstwę kulturową z okresu pradziejów. Wyeksplorowano 20 obiektów archeologicznych i pozyskano 466 zabytków ruchomych w tym 1 fragment wiórowca, 1 fragment krzemiennej łuski, 1 fragment oselki, 1 kamienny rozcieracz oraz 1 fragment glinianej zawieszki grupy tarnobrzesckiej 1 fragment nowożytniej fajki glinianej. Materiał zabytkowy stanowi głównie ceramika tarnobrzesckiej kultury łużyckiej, kultury przeworskiej i z okresu pradziejów.

- Źródła finansowania: Gmina Krasiczyn
- Wykonawca: Sabina Stempniak-Kusy Przemysł

ŚWIERZOWA POLSKA (gm. Chorkówka, pow. krośnieński)

N 49°40'41,88" E 21°42'57,59" przy ul. Zręcińskiej – miejsce katastrofy samolotu Messerschmitt 109 we wrześniu 1943 roku.

Miejsce katastrofy samolotu Messerschmitt 109 zostało odkryte przypadkowo w trakcie prac przy budowie budynku mieszkalnego. Podczas wykonywania wkopów pod fundament z ziemi wydobyto łopatę śmigła, chłodnicę oraz zdeformowane kawałki blachy. Prace zostały wstrzymane. Na miejscu pojawiła się Policja Miejska z Krosna oraz Kierownik Delegatury Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krośnie. W trakcie oględzin ustalono o konieczności wydobycia szczątków samolotu. Prace zostały podzielone na dwa etapy. Pierwszy z nich obejmował prowadzenie badań nieinwazyjnych za pomocą magnetometru oraz zaawansowanego detektora metalu. Miało to na celu ograniczyć obszar, na którym zamierzano wykonać wkopy sondażowe. Łącznie wykonano trzy wkopy, z których pozyskano pozostałe fragmenty należące do rozbitej maszyny. Dzięki zachowanym elementom samolotu zidentyfikowano go jako niemiecki myśliwiec Messerschmitt 109. Po wizji lokalnej udało się dotrzeć do żyjących świadków owej katastrofy lotniczej, którzy oznajmili, iż najprawdopodobniej do wypadku doszło we wrześniu 1943 roku. Według relacji maszyna wystartowała z lotniska w Krośnie po czym nagle spadła na ziemię rozbijając się i wznecając pożar.

- Wykonawca: Wojciech Pasterkiewicz. Łęki Dukielskie; Lesław Wilk. Prywatne Muzeum Podkarpackich Pól Bitewnych; Stowarzyszenie Eksploracyjno-Historyczne Galicja; ekipa telewizyjna Było nie Minęło.
- Źródła finansowania: Muzeum Podkarpackich Pól Bitewnych w Krośnie.

fragment wraku samolotu Messerschmitt 109

TARNOBRZEG – Miechocin, (gm. Tarnobrzeg, pow. tarnobrzewski)

Badania prowadzono w związku realizacją budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych w miejscu odnalezienia żelaznego miecza z przełomu IX i X w.

W toku badań nie natrafiono na kolejne zabytki archeologiczne.

- Wykonawca: Monika Bajka
- Źródło finansowania: Krzysztof Czachór

TARNOBRZEG – Zakrzów (gm. Tarnobrzeg, pow. tarnobrzewski)

Badania archeologiczne przeprowadzono w związku z planowaną budową domu jednorodzinnego wraz z zabudową gospodarską. W toku badań odkryto 7 obiektów archeologicznych, z których przynajmniej dwa można określić jako obiekty pradziejowe. Wypełniska obiektów zawierały śladowe ilości materiału zabytkowego. Nie można wykluczyć, że odsłonięte obiekty związane są ze zlokalizowanymi w bezpośrednim sąsiedztwie osadami kultury łużyckiej i kultury przeworskiej.

- Wykonawca: Monika Bajka
- Źródło finansowania: Agnieszka i Rafał Szymańscy

TARNOBRZEG – Dzików, (gm. Tarnobrzeg, pow. tarnobrzewski)

Celem poszukiwań było odnalezienie zabytkowych (porzuconych, zagubionych) narzędzi rolniczych.

Niestety poszukiwania nie przyniosły oczekiwanego rezultatu.

- Wykonawca: Zbigniew Majsak
- Źródło finansowania: Zbigniew Majsak

TARNOBRZEG, (gm. Tarnobrzeg, pow. tarnobrzeki)

ul. Wesoła

Badania archeologiczne prowadzono w związku z pracami ziemnymi związanymi z rozbudową zabezpieczenia części skarpy zagrożonej osuwiskami ziemi. W toku prac badawczych odkryto pozostałości warstwy kulturowej zawierającej liczne fragmenty ceramiki nowożytniej, tzw. ceramiki miechocińskiej oraz domniemane pozostałości pieca garncarskiego.

- Wykonawca: Monika Bajka
- Źródło finansowania: Gmina Tarnobrzeg

TRZEŚŃ, (gm. Gorzyce, pow. tarnobrzeki)

Badania archeologiczne prowadzono w związku z realizacją inwestycji pn. „Trześniówka VII-rozbudowa prawego wału rzeki Trześniówka w km 0+000-7+678 na terenie m. Zalesie Gorzyckie i Trześń oraz na terenie m. Tarnobrzeg”. Celem badań było odnalezienie pozostałości dawnego kościoła oraz innych zabytków o charakterze osadniczym. W toku prac badawczych odnaleziono jedynie pojedyncze kości ludzkie.

- Wykonawca: Katarzyna Oleszek
- Źródła finansowania: Gmina Gorzyce

TYRAWA SOLNA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 12 – ślad osadnictwa z epoki neolitu, brązu/wczesnej epoki żelaza, ślad osadniczy z wczesnego/późnego średniowiecza.

W dniach od 17 sierpnia do 3 września na stanowisku Tyrawa Solna zostały przeprowadzone badania archeologiczne w celu rozpoznania stanowiska oraz potwierdzenia solowarstwa na omawianym obszarze. Prace wykonywano 2-etapowo, przed rozpoczęciem wykopalisk przeprowadzono badania geofizyczne, które wykazały spore anomalie wskazujące na występowanie obiektów. Obszar objęty badaniami geofizycznymi wyznaczał powierzchnię 7,42 ha. Część przebadanego terenu zidentyfikowano jako struktury archeologiczne, a w szczególności jako wyrobiska lub kompleksy kopalniane. Ponadto wyróżniono występujące izolowane konstrukcje z wyższymi konstrukcjami oraz piece. Na podstawie badań geofizycznych założono 3 wkopy o łącznej powierzchni 0,9 ara. W trakcie prac badawczych zarejestrowano kilka pieców oraz zabytki ceramiczne.

- Wykonawca: Monika Dębiec, Maciej Dębiec. Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego; Martin Posselt, Thomas Saile. Uniwersytet w Ratyzbonie.
- Źródła finansowania: Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego, Uniwersytet w Ratyzbonie. (AOK)

TYRAWA SOLNA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 21 – ślad osadnictwa z przełomu epoki neolitu i wczesnej epoki brązu, osada z epoki brązu i okresu halsztackiego, ślad osadniczy z wczesnego/późnego średniowiecza.

Stanowisko archeologiczne nr 33 zostało zewidencjonowane w 1988 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez M. Parczewskiego. Pozyskano wówczas 13 fragmentów ceramiki oraz 1 fragment zatępca krzemienno-żelaznego. We wrześniu 2017 roku na stanowisku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 38,25 ara, gdzie zarejestrowano 8 obiektów archeologicznych określonych chronologicznie na epokę brązu/halsztat. W trakcie prac badawczych pozyskano 414 fragmentów naczyń ceramicznych, 104 grudki polepy konstrukcyjnej oraz 6 gładzonych kamieni.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

TYRAWA SOLNA (gm. Sanok, pow. sanocki)

Stanowisko 33 – osada z epoki brązu i okresu wpływów rzymskich, ślad osadniczy z okresu nowożytnego.

Stanowisko archeologiczne nr 33 zostało zewidencjonowane w 1988 roku w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych przez M. Parczewskiego. Pozyskany wówczas materiał zabytkowy określono chronologicznie na pradziej/epokę brązu (29 fragmentów ceramiki) oraz wczesne/późne średniowiecze (7 fragmentów ceramiki). W terminie od 27 lipca do 29 sierpnia oraz od 29 września do 2 października 2017 roku na stanowisku przeprowadzono badania archeologiczne poprzedzające budowę gazociągu Hermanowice-Strachocina. Łącznie przebadano 12,75 ara, gdzie zarejestrowano 73 obiekty archeologiczne. Na stanowisku odkryto jamy i fragmenty naczyń glinianych związanych z pozyskiwaniem soli, które określono chronologicznie na epokę brązu. Jednym z ciekawszych obiektów jest pozostałość po chacie, która na dnie wyłożona była kilkucentymetrową warstwą dobrze wypalanej polepy a na wschodniej i zachodniej ścianie posiadała ślady po jamach posłupowych, które podtrzymywały całą konstrukcję. W skład ruchomego materiału zabytkowego wchodzi: 2002 fragm. naczyń glinianych, 327 grudek polepy konstrukcyjnej, 9 fragm. kamieni ze śladami gładzenia, 1 kamień-rozcieracz, 1 przedmiot z margla dynowskiego, 1 krzemień, 2 fragm. przęślików glinianych, 1 przęślik gliniany w całości, 1 ośelka kamienna, 1 fragm. zapinki wykonanej z brązu (trójkątna tarcza fibuli), 1 fragm. brązu oraz węgle drzewne. Materiał zabytkowy datowany jest na epokę brązu i okres wpływów rzymskich.

- Wykonawca: Grzegorz Płoskoń, Agnieszka Kubicka-Marek. Pracownia Badań i Usług Archeologicznych ArchaiA.
- Źródła finansowania: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. (AOK)

ZARSZYN (gm. Zarszyn, pow. sanocki)

Stanowisko 11 – skarb z młodszej epoki brązu, ślad osadniczy z okresu nowożytnego.

W czerwcu 2016 roku przeprowadzono badania weryfikacyjne na stanowisku nr 11 w Zarszynie. Stanowisko zewidencjonowano w miejscu, w którym przypadkowy znalazca natrafił na ukryty skarb. W skład drogiego znaleziska wchodziło pięć miedzianych naczyń włożonych jedno w drugie oraz liczne fragmenty glinianego naczynia. Po wizji lokalnej w terenie z udziałem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, przy pomocy wykrywacza metali ustalono, iż w jamie z której wydobyto skarb znajdują się jeszcze jego pozostałości. Podjęto wówczas decyzję o przeprowadzeniu badań. W wykopie sondażowym o powierzchni 4 m² zarejestrowano wkop oraz resztki jamy, w której pierwotnie umieszczony został skarb. W jego wypełnisku zarejestrowano drobne fragmenty miedzianych naczyń oraz kilkanaście fragmentów ceramiki z wczesnej epoki brązu oraz okresu nowożytnego.

- Wykonawca: Piotr Kotowicz. Muzeum Historyczne w Sanoku przy współudziale Pawła Skowrońskiego oraz Mateusza Gajewskiego i Bogusława Marszałka.
- Źródła finansowania: Muzeum Historyczne w Sanoku. (AOK)

Naczynia miedziane

ZARZECZE, (gm. Nisko, pow. niżański)

Stanowisko 34

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna. W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności stanowisk archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza 'THOR', Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

ZARZECZE SURDOŁY, (gm. Nisko, pow. niżański)

Stanowisko 16

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

W toku prac badawczych nie potwierdzono obecności stanowisk archeologicznych zidentyfikowanych wcześniej w ramach badań AZP.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza 'THOR', Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

ZARZECZE SURDOŁY, (gm. Nisko, pow. niżański)

Stanowisko 18

Badania archeologiczne prowadzono w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S-19 Kraśnik – Stobierna.

Podczas badań, w warstwie humusu znaleziono dwa fragmenty naczyń z epoki brązu oraz z okresu nowożytnego.

- Wykonawca: Archeologiczna Pracownia Badawcza 'THOR', Piotr Pachulski, Robert Prawniczak
- Źródła finansowania: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

ZDZIARY, (gm. Jarocin, pow. niżański)

Celem badań było odnalezienie i ekshumacja polowych mogił żołnierskich z okresu I Wojny Światowej

Teren, na którym założone zostały wykopy archeologiczne zlokalizowany był około 200 metrów na północ od centrum wsi Zdziary, na nieznacznym piaszczystym wyniesieniu, obecnie nieużytkowanym rolniczo.

Założenie grzebalne w Zdziarach składało się z dwóch rzędów masowych mogił różnej wielkości, w których złożono zwłoki 32 żołnierzy rosyjskich. Przy odsłoniętych szkieletach znaleziono liczne elementy umundurowania oraz przedmioty osobiste.

- Wykonawca: Dominik Kurek, Michał Czarnik, Zuzanna Opielowska oraz antropolog dr Joanna Rogóż
- Źródło finansowania: Wójt Gminy Jarocin

ŻABNO, (gm. Radomyśl nad Sanem, pow. stalowowolski)

Celem badań było odnalezienie grobów więźniów przetrzymywanych na terenie obozu NKWD. W toku badań nie odnaleziono żadnego pochówku.

- Wykonawca: Michał Siemiński
- Źródło finansowania: Instytut Pamięci Narodowej

ŻÓŁKÓW (gm. Jasło, pow. jasielski)

Stanowisko 4 – osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko archeologiczne nr 4 zostało zewidencjonowane w 1997 roku w trakcie badań powierzchniowych w ramach programu AZP. Pozyskano wówczas jeden fragment ceramiki określony chronologicznie na późny okres wpływów rzymskich. Kolejne badania, które przeprowadzono na przełomie września i października 2016 roku, zostały podjęte na skutek zgłoszenia o przypadkowym znalezisku glinianych naczyń. W miejscu badań założono jeden wkop sondażowy o powierzchni 30 m². W trakcie prac badawczych zarejestrowano piec do wypału naczyń, z wnętrza którego pozyskano 236 fragmentów ceramiki datowanej na późny okres wpływów rzymskich oraz bryłki polepy.

- Wykonawca: Tomasz Leszczyński, Mateusz Kłosowicz. Muzeum Podkarpackie w Krośnie.
- Źródła finansowania: Muzeum Podkarpackie w Krośnie. (AOK)

ŻURAWICA, (gm. loco, pow. przemyski)

Stanowisko archeologiczne 1AZP108-84/45

W 2015 roku, w trakcie prowadzonych prac ziemnych pod nadzorem archeologicznym przy realizacji inwestycji związanej z przebudową drogi gminnej ul. Jagiellonów i ul. 2 Pułku Pancernego w miejscowości Żurawica (na odc. km od 0,930 do km 0,905) zostały zlokalizowane obiekty archeologiczne. Z tych względów zachodziły przesłanki do wstrzymania prowadzonych prac ziemnych na okres 1 miesiąca i przeprowadzenia badań wykopaliskowych w miejscu odkrytych obiektów archeologicznych, po uprzednim uzyskaniu pozwolenia Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W wyniku przeprowadzonych na powierzchni ok. 122 m² badań archeologicznych przebadano 9 obiektów archeologicznych, datowanych na okres wpływów rzymskich.

- Źródła finansowania: Gmina Żurawica
- Wykonawca: Sabina Stempniak – Kusy Przemysł

Archeologiczne Zdjęcie Polski

W 2015 roku Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego uzyskał pozwolenie Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na przeprowadzenie w ramach grantu Narodowego Centrum Nauki 2013/09/B/HS3/04277 pn. „Przemiany kulturowo osadnicze w dorzeczu rzeki Wiszni w epoce brązu i we wczesnej epoce żelaza w kontekście zmian prahistorycznej i wczesnośredniowiecznej ekumeny” archeologicznych badań powierzchniowych. Badania powierzchniowe przeprowadzono na obszarach AZP 104-84;104-85, 104-86; 104-87; 105-84; 105-85; 105-86; 105-87; 106-85; 106-86; 107-85; 107-86; 108-84, 108-85; 109-84, 109-85 miały one na celu weryfikację stanowisk archeologicznych w terenie, a także opracowanie aktualnego stanu ich chronologii i zasięgu. Zweryfikowano ponad 500 stanowisk archeologicznych w terenie oraz wprowadzono do ewidencji wojewódzkiej 105 nowych stanowisk nie rozpoznanych w trakcie wcześniejszych badań powierzchniowych.

- Źródła finansowania: Narodowe Centrum Nauki
- Wykonawca: Instytut Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego,